

Nr 250.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av en mellan Sverige och Finland den 10 maj 1927 avslutad konvention rörande ordnandet av det samfällda laxfisket i Torne och Muonio älvar m. m.; given Stockholms slott den 12 maj 1927.

Under åberopande av bilagda i statsrådet förda protokoll samt med överlämnande av en mellan Sverige och Finland den 10 maj 1927 avslutad konvention angående ordnandet av det samfällda laxfisket i Torne och Muonio älvar, vill Kungl. Maj:t härmed dels äska riksdagens godkännande av samma konvention dels ock föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen i övrigt hemställt.

GUSTAF.

Paul Hellström.

Convention entre le Royaume de Suède et la République de Finlande concernant l'exploitation en commun de la pêche du saumon dans les fleuves de Torneå (Tornio) et de Muonio.

Sa Majesté le Roi de Suède et le Président de la République de Finlande,

animés du désir de favoriser les relations d'amitié et de bon voisinage entre les deux États,

ont résolu de conclure à cet effet une Convention relative à l'exploitation en commun de la pêche du saumon dans les fleuves de Torneå (Tornio) et de Muonio, et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir

Sa Majesté le Roi de Suède:

Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire, Baron C. F. H. Hamilton af Hageby,

Le Président de la République de Finlande:

Le Ministre des Affaires Étrangères, Professeur K. V. Voionmaa; lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs et les avoir trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Konvention mellan Konungariket Sverige och Republiken Finland angående ordnandet av det samfällda laxfisket i Torne och Muonio älvar.

Hans Majestät Konungen av Sverige och Republiken Finlands President,

besjälade av önskan att främja vänskapliga förbindelser och god grannsämja mellan de båda staterna,

hava beslutat i detta syfte träffa en överenskommelse angående ordnandet av det samfällda laxfisket i Torne och Muonio älvar och hava till sina befullmäktigade ombud utsett,

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Sin befullmäktigade Minister i Finland friherre C. F. H. Hamilton af Hageby,

Republiken Finlands President:

Republikens Minister för utrikesärendena Professor K. V. Voionmaa, vilka, därtill vederbörligen befullmäktigade, överenskommit om följande artiklar:

Art. Ier.

La pêche du saumon dans les fleuves de Torneå (Tornio) et de Muonio, depuis l'embouchure, qui est censée être située entre la pointe nord de Hellelä, du côté finlandais, et la pointe de Virtakari, sur la rive opposée, pointe la plus proche du territoire suédois, sera, en amont, aussi loin que les dits cours d'eau constituent la frontière entre la Suède et la Finlande et que le saumon y remonte, exploitée en commun pour le compte des deux États contractants, à l'exception toutefois des pêcheries (skatteförsålda laxfiskens-verolle myydyt lohenkalastukset) suivantes, à savoir Sompaisenniska, Alainen Korpikoski, Syväkoste et Muuraisaari en Suède et Hellelä et Tuoppolansaari en Finlande.

Art. II.

Aussi longtemps que l'exploitation commune de la pêche sera maintenue, la pêche du saumon et de la truite saumonée sera interdite dans la partie de l'archipel côtier situé en face de l'embouchure du fleuve qui est délimitée du côté de la mer par une ligne allant de la rive méridionale de l'ouverture de la baie de Salmisviken (Salmenlahti) en passant par les pointes les plus méridionales des îles de Kraaseli et de Tirro et par la pointe nord-ouest de l'île de Sellö jusqu'à la pointe sud-ouest de l'île de Björkö (Pirkjö).

Les intérêts de l'exploitation en commun de la pêche exigeant, en outre, que vers le sud un passage libre soit laissé reliant les dites eaux au détroit séparant les îles de Stora Tervakari (Iso Tervakari) et de

Art. I.

Laxfisket i Torne och Muonio älvar från Torne älvs mynning, vilken anses befintlig emellan Hellelä norra udde på finska sidan och udden Virtakari på närmast motliggande svenska land, skall, så långt upp efter vattendragen som dessa bilda gräns mellan Sverige och Finland samt lax i dem uppstiger, brukas samfällt för de fördragsslutande staterna med undantag dock för följande skatteförsålda laxfisken, nämligen Sompaisenniska, Alainen Korpikoski, Syväkoste och Muuraisaari i Sverige samt Hellelä och Tuoppolansaari i Finland.

Art. II.

Så länge det samfälliga fiskebruket bibehålles, skall allt fiske efter lax och laxöring vara förbjudet i den del av skärgården utanför älvmynningen, som mot havet begränsas av en linje, dragen från södra stranden av Salmisvikens mynning över sydligaste udden av öarna Kraaseli och Tirro samt Sellöns nordvästra udde till Björköns sydvästra udde.

Enär det dessutom för det samfälliga fiskebruket fordras, för att icke hindra laxens uppstigande, att fri öppning lämnas i detta vattenområdes fortsättning mot söder till sundet mellan öarna Stora Tervakari

Hamppuleiviskä, afin de ne pas empêcher le poisson de remonter, il sera également interdit d'établir de chaque côté du dit détroit des appareils ou engins de pêche d'une longueur dépassant 200 mètres.

Art. III.

Chacun des deux États contractants disposera de la moitié de la pêche.

Art. IV.

Des appareils fixes de pêche employés jusqu'à ce jour, les suivans seront supprimés comme constituant des entraves au flottage, à savoir les «pata-pato» de Danski, Buumi, Törmä et Varttossaari. En outre, la «pata-pato» de Marjosaari sera, pour la même raison, transférée en un lieu situé entre l'îlot de Palosaari et la côte finlandaise que les Administrations provinciales des provinces de Norrbotten et d'Uleåborg (Oulu) détermineront en commun.

La «pata-pato» de Kiviranta sera provisoirement maintenue. Mais les Administrations provinciales des dites provinces pourront, sur la demande de l'Association de flottage des fleuves frontières de Torneå (Tornio) et de Muonio (Torneå och Muonio gränsälvars flottningsförening) (Tornion ja Muonion rajajokien lauttausyhdistys), et après avoir pris l'avis de la Commission prévue à l'article XIII, décider qu'elle sera également supprimée. La demande susvisée devra être faite auprès des Administrations provinciales le 1er octobre au plus tard de l'année antérieure à celle où il est désiré que la dite pêcherie cesse d'être exploitée.

och Hamppuleiviskä, skall det även vara förbjudet att från någondera sidan av berörda sund utsätta fiskeverk eller fiskredskap till större längd än 200 meter.

Art. III.

Vardera föredragsslutande staten disponerar hälften av fisket.

Art. IV.

Av hittills använda fasta fiskeverk skola följande såsom hinderliga för flottningen nedläggas, nämligen Danski, Buumi, Törmä och Varttossaari pator, varjämte Marjosaari pata av samma skäl skall flyttas till plats mellan holmen Palosaari och finska landet, som av länsstyrelserna i Norrbottens och Uleåborgs län gemensamt bestämmes.

Kiviranta pata skall tillsvidare bibehållas, men må länsstyrelserna i sagda län, på därom av Torne och Muonio gränsälvars flottningsförening gjord framställning och efter hörande av den kommission, varom i art. XIII sägs, kunna besluta om nedläggande av jämväl detta fiskeverk. Sådan framställning skall göras hos länsstyrelserna senast den 1 oktober året före det, varunder fiskeverket önskas nedlagt.

Pour le fermage que l'abandon des pêcheries fera perdre aux États contractants, la susdite Association de flottage versera une indemnité, dont le montant est fixé pour la première période décennale de la durée de la présente Convention, en ce qui concerne les «pata-pato» de Dansk, Buumi, Törmä et Varttosaari, à 6,000 couronnes par an.

Le montant de l'indemnité à verser pour la perte du fermage de la «pata-pato» de Kiviranta, dans le cas où celle-ci cesserait d'être exploitée, sera de 4,000 couronnes par an pendant la première période décennale de la durée de la Convention.

Le montant de l'indemnité à verser après l'expiration de la première période décennale de la durée de la Convention pour chaque pêcherie qui aura été supprimée, sera fixé en commun par les Administrations provinciales des provinces de Norrbotten et d'Uleåborg (Oulu), après qu'il aura été procédé à une enquête de l'espèce prévue ci-dessous à l'article XIII.

Art. V.

L'exploitation commune des pêcheries aura lieu:

a) aux grands appareils fixes de pêche de Sumisaari, de Marjosaari et, aussi longtemps que celui-ci sera maintenu, de Kiviranta, ainsi qu'aux «notvarp-apajapaikka» les plus importants de Karungi, de Vitsaniemi au sud de «Kultaniitty», de Puittamonsaari (dite «Kultaniitty»), de Bockholmen et de Laurinhieta;

b) à des pêcheries moins importantes, telles que «strandpata-rantapato», «notvarp-nuotta-apaja» et

För den arrendeinkomst av fiskeverken, som frångår staterna genom fiskeverkens nedläggande, skall flottningföreningen erlägga ersättning, som beträffande Dansk, Buumi, Törmä och Varttosaari pator för första tioårsperioden av denna konventions giltighetstid är bestämd till 6,000 kronor för år.

Ersättningen för frångången arrendeinkomst av Kiviranta pata, därest denna bliver nedlagd, utgår under den första tioårsperioden av konventionens giltighetstid med 4,000 kronor för år.

Den ersättning för nedlagt fiskeverk, som skall utgå efter den första tioårsperioden av konventionens giltighetstid, bestämmas gemensamt av länsstyrelserna i Norrbottens och Uleåborgs län, efter det sådan utredning ägt rum, varom i art. XIII här nedan förmäles.

Art. V.

Det samfällda fisket bedrives

a) vid de större fasta fiskeverken Sumisaari och Marjosaari samt, så länge det bibehålles, Kiviranta ävensom vid de mera värdefulla notvarpen vid Karungi, Vitsaniemi söder om så kallade Kultaniitty, Puittamonsaari (så kallade Kultaniitty), Bockholmen och Laurinhieta;

b) vid mindre värdefulla fisken såsom strandpator, notvarp och andra fiskeverk för laxfångst;

autres appareils destinés à la pêche du saumon;

e) à la cuiller et au moyen d'engins assimilables.

Art. VI.

L'exploitation des pêcheries spécifiées à l'article V sous a) sera, en ce qui concerne la «pata-pato» de Kiviranta pour un an, et concernant les autres pêcheries pour cinq années consécutives, offerte en ferme:

celle des «pata-pato» de Kiviranta et de Sumisaari, aux propriétaires fonciers (hemmansägare-tilalliset) des villages suédois de Mattila, Nedre Vojakkala et Övre Vojakkala, et des villages finlandais de Kiviranta, Nedre Vojakkala et Övre Vojakkala (Ala- et Ylä-Vojakkal);

celle de la «pata-pato» de Marjosaari, aux propriétaires fonciers des villages suédois de Matarengi, Haapakylä et Kuivakangas, et des villages finlandais de Närkki, Kuivakangas et Kauliranta;

celle des pêcheries (notvarp-nuotta-apaja) (apaja-paikka) de Karungi, aux propriétaires fonciers des villages suédois et finlandais de Karungi;

celle des «notvarp-apajapaikka» de Vitsaniemi, Puittamonsaari et Bockholmen, aux propriétaires fonciers des villages suédois de Vitsaniemi, Päckilä et Koivukylä, et des villages finlandais de Kainuunkylä et Armassaari;

celle des «notvarp-apajapaikka» de Laurinhietä, aux propriétaires fonciers du village suédois de Niemis et du village finlandais de Nuotioranta.

Si les offres n'aboutissent pas à la conclusion de baux relatifs à

e) med drag och därmed jämförlig redskap.

Art. VI.

Fiskerätten vid de under art. Va) omnämnda fiskena skall, vad beträffar fiskeverket Kiviranta, för ett år och beträffande övriga fisken för fem år i sänder hembjudas:

vid Kiviranta och Sumisaari pator till hemmansägarna i de svenska byarna Mattila samt Nedre och Övre Vojakkala och i de finska byarna Kiviranta samt Nedre och Övre Vojakkala;

vid Marjosaari pata till hemmansägarna i de svenska byarna Matarengi, Haapakylä och Kuivakangas samt i de finska byarna Närkki, Kuivakangas och Kauliranta;

vid notvarpen i Karungi till hemmansägarna i de svenska och finska byarna Karungi;

vid notvarpen vid Vitsaniemi, Puittamonsaari och Bockholmen till hemmansägarna i de svenska byarna Vitsaniemi, Päckilä och Koivukylä samt i de finska byarna Kainuunkylä och Armassaari;

vid notvarpen vid Laurinhietä till hemmansägarna i den svenska byn Niemis och i den finska byn Nuotioranta.

Därest efter hembud avtal om fiskerättens utövande vid ovan-

l'exploitation des susdites pêcheries, soit avec les propriétaires fonciers (hemmansägare-tilalliset) de l'ensemble ou de quelques-uns des villages susdénommés, soit avec des unions de propriétaires fonciers des dits villages, l'exploitation sera mise aux enchères publiques.

Avant la conclusion d'un bail de l'espèce visée au présent article, des dispositions seront prises concernant les mesures de protection qui seraient jugées nécessaires en vue de parer aux dommages qui pourraient résulter du flottage.

Art. VII.

L'exploitation des pêcheries visées à l'article V sous b) pourra être concédée sur demande, pour des périodes de cinq années consécutives, à la communauté foncière dite «byalag-kyläkunta» dans les limites de laquelle la pêche est située.

Si un particulier demande la concession du droit de pêche, celui-ci sera, antérieurement à toute décision, offert en ferme, soit à la «byalag-kyläkunta», soit à un ou plusieurs participants de la «byalag-kyläkunta», qui y ont un droit de préférence.

Avant la conclusion d'un bail de l'espèce visée au présent article, le lieu et le mode d'exploitation de la pêche seront déterminés, ainsi que les mesures de protection qui seraient jugées nécessaires en vue de parer aux dommages qui pourraient résulter du flottage.

Art. VIII.

Le droit de pêcher à la cuiller et au moyen d'engins assimilables sera

nämnda fiskeplatser icke kommer till stånd med hemmansägarna i samtliga eller några av nu angivna byar eller med sammanslutningar av hemmansägare inom desamma, skall fiskerättens utövande utbjudas medelst offentlig auktion.

Innan avtal, varom i denna artikel är fråga, slutes, skola bestämmelser träffas om de skyddsanordningar mot skada genom virkesflottning, som må prövas nödiga.

Art. VII.

Fiskerätten vid de under art. V b) inbegripna fiskena må efter ansökan upplätas till byalag, inom vars område fiskeplatsen är belägen, för en tid av fem år i sänder.

Anmäler sig till erhållande av fiskerätt enskild sökande, skall före avgörandet rättigheten hembjudas åt byalaget eller delägare däri, vilka äga företrädesrätt till dess erhållande.

Innan sådant avtal slutes, varom i denna artikel stadgas, skola såväl platsen och sättet för fiskerättens utövande bestämmas som ock de skyddsanordningar mot skada genom virkesflottning, som prövas nödiga.

Art. VIII.

Rätt till fiske med drag och därmed jämförlig redskap skall upplätas

concédé pour la durée d'une année civile contre acquittement des droits d'un permis de pêche, valable pour un district déterminé et nommé désigné sur le permis.

för kalenderår mot lösande av fiskeskort, gällande för visst å detsamma angivet distrikt.

Art. IX.

Dans le cas où le droit de pêche aurait été concédé dans les conditions prévues aux articles VI ou VII, les fermiers, si leur nombre est de cinq au minimum, seront tenus de constituer une association, dont les statuts devront être sanctionnés, si elle a son siège en Suède, par l'Administration provinciale de la province de Norrbotten, ou, si elle a son siège en Finlande, par l'Administration provinciale de la province d'Uleåborg (Oulu), après que l'Administration provinciale de l'autre pays aura été mise en mesure toutefois de donner son préavis sur le projet de statuts.

Les statuts de l'association, qui devront être essentiellement conformes aux dispositions législatives en vigueur dans le pays du siège de l'association, concernant les associations économiques et les entreprises coopératives, énonceront des dispositions relatives aux bases de la participation des associés et à l'obligation pour le conseil d'administration de fournir des indications détaillées sur les résultats de la pêche pendant l'année, ainsi que tous autres renseignements qui pourraient lui être demandés.

Si le nombre des associés est inférieur à cinq, les dispositions relatives aux obligations leur incombant seront insérées dans le bail.

Art. IX.

Upplåtes fiskerätt enligt bestämmelserna i art. VI eller VII, skola arrendatorerna, om de äro minst fem, vara skyldiga att bilda en förening, för vilken stadgar fastställas, om föreningen har sitt säte i Sverige, av länsstyrelsen i Norrbottens län, eller, om den har sitt säte i Finland, av länsstyrelsen i Uleåborgs län, sedan dock länsstyrelsen i det andra landet lämnats tillfälle att yttra sig över förslaget.

Föreningens stadgar, som skola uppgöras i huvudsaklig överensstämmelse med gällande lagstiftning för ekonomiska föreningar eller andelsföretag i det land, där föreningen har sitt säte, skola innehålla bestämmelser om grunden för föreningsmedlemmarnas delägarskap samt om skyldighet för styrelsen att lämna noggranna uppgifter rörande fiskets utfall för året ävensom de övriga upplysningar, som kunna densamma avfordras.

Äro delägarna färre än fem, inlagas bestämmelser om dem åliggande skyldigheter i upplåtelsekontraktet.

Art. X.

Pour subvenir aux frais de la surveillance de la pêche dans les eaux où, aux termes des dispositions de l'article Ier, l'exploitation aura lieu en commun, ainsi que dans celles où, à teneur de l'article II, la pêche est interdite, chacun des deux États contractants allouera un crédit annuel de 3000 couronnes ou une somme équivalente en monnaie finlandaise.

Art. XI.

En vue d'améliorer la pêche du saumon dans la zone de pêche, les deux États contractants construiront, entretiendront et exploiteront en commun, à Äkäsjoki dans la paroisse de Kolari en Finlande, un établissement de pisciculture. Les frais en résultant seront couverts par le produit des taxes à acquitter pour l'amélioration de la pêche du saumon par l'Association de flottage des fleuves frontières de Torneå (Tornio) et de Muonio, conformément aux dispositions de l'article 2 de la Déclaration du 3 juillet (20 juin) 1917 relative à l'organisation du service de flottage dans les fleuves de Torneå (Tornio) et de Muonio, dans la teneur que présente cet article dans l'accord conclu entre les deux États contractants en date de ce jour.

La direction du dit établissement de pisciculture sera assurée par des personnes qualifiées, désignées par la Direction de l'Agriculture (lantbruksstyrelse, maanviljelyshallitus) de chacun des deux pays.

Dans le cas où la présente Convention viendrait à être dénoncée

Art. X.

Till bestridande av kostnaderna för fiskeritillsynen inom det i art. I för samfällt begagnande angivna fiskevattnet samt det i art. II för fiske fridlysta området anvisar vardera fördragsslutande staten ett årligt belopp av 3,000 kronor eller motsvarande belopp i finskt mynt.

Art. XI.

Till upphjälpande av laxfisket inom fiskeområdet skola de fördragsslutande staterna gemensamt uppföra, underhålla och driva en fiskodlingsanstalt vid Äkäsjoki inom Kolari socken i Finland. De härmed förenade kostnaderna skola täckas genom de avgifter, vilka Torne och Muonio gränsälvars flottningsförening skall erlægga för fiskets upphjälpande jämlikt art. 2 i deklARATIONEN angående ordnandet av timmerflottningen i Torne och Muonio älvar den 3 juli (20 juni) 1917, sådan denna artikel lyder enligt denna dag mellan de fördragsslutande staterna träffad överenskommelse.

Ledningen av fiskodlingsanstalten skall handhavas av sakkunniga, utsedda av lantbruksstyrelsen i vardera landet.

Skulle denna konvention uppsägas av endera fördragsslutande staten,

par l'un des deux États contractants, des négociations seront engagées en vue d'assurer par la suite aussi l'exercice en commun de la pisciculture.

Art. XII.

Aussi longtemps que la dîme du saumon actuellement perçue n'aura pas été remplacée par une redevance fixe en argent, il sera prélevé, comme par le passé, sur le produit total de la pêche du saumon et de la truite saumonée, une dixième partie en nature, qui sera partagée par moitié entre les ayants-droit aux dîmes des États contractants. Chacun des deux États aura pleine liberté de répartir à son gré le produit des dîmes entre ses ressortissants.

Art. XIII.

Pour toutes les questions relatives à la pêche en commun, les Administrations provinciales des provinces de Norrbotten et d'Uleåborg (Oulu) représenteront respectivement les deux États contractants. Avant l'affermage de la pêche conformément aux dispositions de l'article VI ou de l'article VII, les susdites Administrations provinciales feront procéder, par l'organe d'une Commission composée de trois ressortissants de chacun des États contractants, dont l'un devra être un fonctionnaire du service des pêcheries, un autre un fonctionnaire de l'Administration centrale des forêts, et le troisième une personne connaissant les circonstances locales, et qui seront désignés par leurs pays respectifs, à une enquête relative aux conditions de l'affermage. Avant tout nouvel examen du chiffre

skola förhandlingar rörande ett fortsatt gemensamt handhavande av fiskodlingen upptagas.

Art. XII.

Intill dess nu utgående lax-tionde varder utbytt mot bestämd penningavgift, skall, på sätt förut skett, av all lax och laxöring, som erhålles, tiondedelen in natura undantagas för att i tvenne lika delar fördelas mellan de fördragsslutande staternas tiondeberättigade. Vardera staten äger full frihet i avseende å fördelningen av tiondet mellan sina egna undersåtar.

Art. XIII.

Länsstyrelserna i Norrbottens län och i Uleåborgs län skola i alla frågor, som röra det samfällda fisket, företräda de fördragsslutande staterna. Innan upplåtelse av rätt till fiske enligt art. VI eller VII äger rum, skola länsstyrelserna genom en kommission, bestående av tre från vardera landet förordnade personer, av vilka en skall vara fiskeritjänsteman, en skogsstatstjänsteman och den tredje en med ortsförhållandena förtrogen person, verkställa utredning om villkoren för upplåtelsen. I samma ordning skall även före förnyad prövning av den ersättning, som enligt art. IV skall erläggas av Torne och Muonio gränsälvars flottningsförening, förslag om storleken av denna ersättning uppgöras. Det skall åligga denna kommission att vid utövande av sitt uppdrag tillse,

de l'indemnité à verser, aux termes de l'article IV, par l'Association de flottage des fleuves frontières de Torneå (Tornio) et de Muonio, il sera également dressé dans les mêmes conditions un projet de fixation du taux de cette indemnité. Il incombera à la dite Commission de veiller, dans l'exercice de son mandat, à ce que les intérêts, tant de la pêche que du flottage, soient dûment pris en considération et sauvegardés.

Par l'organe de la même Commission, qui ne se composera toutefois dans ce cas que des deux fonctionnaires du service des pêcheries et des deux personnes connaissant les circonstances locales, les susdites Administrations provinciales procéderont également à une enquête relative à la division en districts de la zone de pêche, en vue de la concession du droit de pêche conformément aux dispositions de l'article VIII, ainsi que concernant le montant de la taxe à acquitter dans les divers districts pour la délivrance des permis de pêche.

Art. XIV.

La présente Convention, rédigée en langues suédoise, finnoise et française, et dont le texte français fera foi, sera ratifiée à aussi bref délai que possible, en ce qui concerne la Suède par Sa Majesté le Roi de Suède et en ce qui concerne la Finlande par le Président de la République, sous réserve de l'approbation des Parlements respectifs. Les instruments de ratification seront échangés à Stockholm aussitôt que possible.

¹ Den finska texten har ej intagits här.

att såväl fiskets som flottningens intressen bliva vederbörligen beaktade och tillvaratagna.

Genom samma kommission, som då emellertid skall bestå endast av de två fiskeritjänstemännen och de två med ortsförhållandena förtroagna personerna, skola länsstyrelserna även verkställa utredning rörande det gemensamma fiskeområdets uppdelning i distrikt för upplåtelse av fiskerätt enligt art. VIII ävensom rörande storleken av den avgift, som skall utgå för fiskekort inom de olika distrikten.

Art. XIV.

Denna konvention, som är avfattad på svenska, finska¹ och franska språken, av vilka i fråga om tolkningen franska språket äger vitsord, skall ratificeras snarast möjligt, för Sveriges vidkommande av Hans Maj:t Konungen av Sverige och för Finlands vidkommande av Republiken Finlands President under förutsättning av respektive riksdagars bifall. Ratifikationsurkunderna skola utväxlas i Stockholm snarast möjligt.

Art. XV.

La présente Convention entrera en vigueur le 1er Janvier 1928. Elle sera exécutoire pendant une période de vingt ans, comptée à partir de la dite date. Si elle n'est pas dénoncée par l'un des deux États contractants un an au plus tard avant l'expiration de la dite période, elle restera en vigueur pour une nouvelle période de vingt ans, et sera censée ensuite prolongée de vingt en vingt années, si elle n'a pas été dénoncée un an au moins avant l'expiration de la dernière période de vingt ans.

En cas de dénonciation de la Convention, chacun des deux États rentrera dans son droit d'exploiter la pêche pour son propre compte dans les limites de son territoire.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Helsingfors (Helsinki), en double expédition, le 10 mai 1927.

Váinö Voionmaa
(L. S.)

Art. XV.

Denna konvention träder i kraft den 1 januari 1928. Den gäller för en tid av tjugu år räknat från nämnda dag. Därest den ej senast ett år före utgången av nämnda tidrymd blivit uppsagd, skall den gälla för ytterligare tjugu år, och skall den allt framgent anses förlängd för tidrymder av tjugu år, om den icke minst ett år före utgången av närmast föregående tjuguarsperiod blivit uppsagd.

Därest uppsägning av konventionen äger rum, återinträder vardera staten i sin rätt att inom gränserna av sitt område tillgodogöra sig fisket.

Till bekräftelse härav hava undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, underskrivit denna konvention och försett den med sina sigill.

Som skedde i Helsingfors i två exemplar den 10 maj 1927.

Hamilton
(L. S.)

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 30 april 1927.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden THYRÉN, RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETTERSSON, HELLSTRÖM, ROSÉN, HAMRIN, ALMKVIST, LYBERG.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Hellström anmäler, efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena samt chefen för justitiedepartementet, ärende rörande avslutande av konvention med Finland angående ordnandet av det samfällda laxfisket i Torne och Muonio älvar, samt anför därvid:

Det samfällda laxfisket i Torne älv har varit reglerat genom en den 23 februari 1897 mellan Sverige och Ryssland slutna konvention angående samfällt brukande av laxfisket. Enligt denna konvention skulle sagda laxfiske, jämlikt vissa i konventionen angivna bestämmelser, brukas gemensamt för de kontraherande parternas räkning och vardera parten därvid disponera hälften av fisket. Konventionen trädde i kraft den 14 mars 1902 och gällde till den 14 mars 1917.

I sammanhang med avslutandet av sagda konvention träffades mellan regeringarna tillika överenskommelse angående åtgärder till skyddande och ordnande av fisket i Torne älv och dess biflöden. Denna överenskommelse avhandlas i deklaration den 23 februari 1897 rörande fastställande av stadga för fiskets bedrivande inom Torne älvs fiskeområde.

Vid tiden för utgången av giltighetstiden för 1897 års konvention hade förberedelser vidtagits för en ny konvention i ämnet. En sådan avslutades den 3 juli 1917, vilken dag jämväl överenskommelse träffades rörande deklaration angående utfärdande av fiskestadga för Torne älvs fiskeområde att träda i kraft samtidigt som konventionen. Vissa mellankomna omständigheter föranledde emellertid, att sagda konvention ej blev ratificerad, i följd varav ej heller överenskommelsen om fiskestadga trädde i tillämpning.

Ehuru sålunda 1897 års konvention upphörde att gälla, innan en ny reglering vidkommande laxfisket i Torne älv kom till stånd, har en viss ordning därutinnan upprätthållits i anslutning till konventionen. Länsstyrelsen i Norrbottens län väckte nämligen i skrivelse den 17 januari 1920 förslag i fråga om sättet för utbudande å auktion av regala laxfisken i Torne älv, varjämte till jordbruksdepartementet från länsstyrelserna i Norrbottens län och Uleåborgs län i Finland ingavs en den 10 januari 1920 underskriven handling, enligt vilken överenskommit att hos respektive rege-

ringar begära bemyndigande att med Torne och Muonio gränsälvars flottningsförening överenskomma om upplåtelse till föreningen enligt i handlingen angivna grunder av vissa regala laxfisken, vilka ansågos vara hinderliga för lösflottningen. Sedan liknande framställning gjorts hos finska regeringen, har Kungl. Maj:t den 30 mars 1920 bemyndigat länsstyrelsen i Norrbottens län dels att till flottningsföreningen på angivna villkor utarrendera vissa av de regala fiskena dels ock att föranstalta därom, att fiskerätten vid återstående två laxfisken utbjödes å offentlig auktion i den ordning, som föreskrives i 1897 års konvention, dock att vissa angivna bestämmelser i konventionen därvid icke behövde iakttagas. Bemyndigandet har sedermera förnyats år 1925. Enahanda bemyndiganden, som nu sagts, hava av den finska regeringen lämnats länsstyrelsen i Uleåborgs län.

Vidare må erinras, att i sammanhang med konventionen och deklARATIONEN av den 3 juli 1917 genom deklARATION samma dag överenskommelse träffades angående ordnandet av timmerflottningen i Torne och Muonio älvar, innefattande dels antagande av stadga angående flottning av skogsalster i nämnda gränsälvar dels ock fastställande av viss avgift för flottat virke. Stadgandet rörande sagda avgift, vilken avsetts att användas till upphjälpande av laxfisket i älvarna, återfinnes i artikel 2 i överenskommelsen, som efter vederbörlig notväxling fastställts att gälla mellan Sverige och Finland.

Efter det under åren 1917—1920 frågan om ordnandet av förhållandena beträffande laxfisket i gränsälvarna varit föremål för förberedande förhandlingar mellan Sverige och Finland, beslöto år 1920 de båda ländernas regeringar samfällt, att ovannämnda år 1917 upprättade konvention samt deklARATION rörande fastställande av stadga för fiskets bedrivande skulle underkastas granskning av en kommission, bestående av två personer från vardera riket. Åt den kommission, som tillsattes för ändamålet, uppdrogs jämväl att inkomma med motiverat förslag rörande förändrade bestämmelser i det ämne, som regleras i artikel 2 i deklARATIONEN angående ordnandet av timmerflottningen i Torne och Muonio älvar. Sedermera utvidgades kommissionens uppdrag att omfatta även fråga om åtgärder för åstadkommande av en effektiv övervakning av fisket i Torne och Muonio älvar och utökades i sammanhang härmed ledamöternas i kommissionen antal till sex.

Svenska ledamöter av kommissionen voro vid tiden för slutförandet av kommissionens uppdrag landshövdingen N. G. Ringstrand, landsfogden J. Svanström och fiskeriintendenten O. H. Olofsson samt finska ledamöter professorn T. H. Järvi, assessorn I. W. Wallenius och borgmästaren A. Tornberg.

Kommissionen har den 7 februari 1924 avslutat sitt uppdrag med framläggande av betänkande jämte förslag till *dels* konvention mellan Sverige och Finland angående ordnandet av det samfälliga laxfisket i Torne och Muonio älvar, *dels* stadga för fiskets bedrivande i Torne älvs fiskeområde, *dels ock* förändrad lydelse av artikel 2 i den mellan Sverige och Finland gällande deklARATIONEN angående ordnandet av timmerflottningen i Torne

och Muonio älvar. De avgivna förslagen äro avfattade såväl å svenska som å finska språket. Vid nämnda förslag till konvention är fogad reservation i vissa delar av assessorn Wallenius. I övrigt är kommissionens förslag enhälligt.

I sitt betänkande har kommissionen tillika yttrat sig över en till jordbruksdepartementet inkommen framställning från hemmansägaren A. Wiinikka jämte ett antal andra personer i Över Torneå socken i fråga om viss fiskerätt i Torne älv, vilken framställning överlämnats till kommissionen.

I samband med överlämnande genom eget utlåtande den 7 februari 1924 av sagda betänkande och förslag hava de svenska ledamöterna i kommissionen jämväl utlätit sig beträffande en av länsstyrelsen i Norrbottens län med skrivelse den 29 januari 1924 till Kungl. Maj:t översänd framställning från G. Hietala med flera hemmansägare i Torakankorva by i Över Torneå socken i fråga om nyttjanderätten till vissa fiskepator¹ i Torne älv, vilken framställning överlämnats till ordföranden i kommissionens svenska avdelning.

Länsstyrelsen i Norrbottens län har den 19 december 1924 avgivit utlåtande över kommissionens förslag, och har länsstyrelsen därvid tillika utlätit sig över en av Leo Lahti, Isak Pellikä och Runo Hietala, enligt uppdrag vid möte med strandägare å såväl svenska som finska sidan av Torne älv, hos Kungl. Maj:t den 24 november 1924 gjord framställning i fråga om fiskeförhållandena i Torne älv.

Över kommissionens betänkande och förslag hava utlåtanden vidare avgivits den 15 januari 1925 av lantbruksstyrelsen, den 14 september 1925 av domänstyrelsen, den 14 oktober 1925 av kammarkollegium, den 2 november 1925 av vattenfallsstyrelsen, den 9 i sistnämnda månad av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, den 20 i samma månad av statskontoret samt den 9 februari 1926 ånyo av domänstyrelsen. I ärendet har härefter inkommit en skrivelse av den 27 december 1926 från Norrbottens läns hushållnings-sällskap, varjämte styrelsen för Torne och Muonio gränsälvars flottningsförening däri avgivit ett yttrande av den 9 februari 1927. Slutligen har utredning i viss del av ärendet lämnats dels av lantmäteristyrelsen i utlåtande den 19 november 1925 dels ock av länsstyrelsen i Norrbottens län i utlåtanden den 31 december 1925 och den 11 februari 1926, varefter viss ytterligare utredning verkstälts genom länsstyrelsen.

De av kommissionen utarbetade förslagen hava sedermera, efter det samråd i ärendet ägt rum med vederbörande finska myndigheter, inom jordbruksdepartementet varit föremål för vidare bearbetning, därvid i förslagen vidtagits vissa ändringar samt formella jämkningar. Härefter har översättning av förslagen till franska språket verkstälts.

I likhet med 1897 års konvention utgår föreliggande konventionsförslag från att laxfisket i gränsälvarna, med undantag av vissa skatteförsälda fisken, tillhör staten. I sådant avseende har kommissionen åberopat och

*Äganderätten
till laxfisket.*

¹ Laxfiskeverken i förevarande fiskevatten benämnas pator.

hänfört sig till den vidlyftiga utredning, som i frågan förebragts i samband med förarbetena till 1897 års konvention; och har kommissionen förklarat sig för sin del icke kunna finna, att under tiden därefter några omständigheter framkommit, som kunde föranleda till tvivelsmål angående kronans rätt till laxfisket.

Beträffande kronans rätt i förevarande avseende hava emellertid, såsom jämväl var fallet vid tillkomsten av nyssnämnda konvention, starka gensagor mött från ortsbefolkningens sida. Sålunda framgår av kommissionens protokoll, att vid förberedande sammanträden, som kommissionen haft med ortsbefolkningen, bestämda protester rests mot påståendet om kronans äganderätt till laxfisket i vattendragen. I stort sett enahanda synpunkter, som kommit till uttryck vid dessa sammanträden med ortsbefolkningen, ligga också till grund för förenämnda från Wiinikka med flera i Över Torneå socken inkomna framställning, som går ut på, att hemmansägarna måtte erhålla fri laxfiskerätt i sina fiskevatten samt att, såsom orden lyda, alla mot gamla rättigheter stridande regler måtte avvändas.

Den förut omförmälda framställningen av G. Hietala med flera strandägare i Torakankorva by avsåg tillstånd att bibehålla nyttjanderätten till vissa högvattenspator, som uppgivits vara belägna ovanför de regala laxfiskeverken. Beträffande denna framställning hänvisa de svenska ledamöterna i kommissionen i sitt utlåtande till vad i kommissionens allmänna motivering anförts om kronans rätt till laxfisket i gränsälvarna.

I den av Lahti, Pellikä och Runo Hietala gjorda framställningen, som tillkommit efter det kommissionen avgivit sitt betänkande, har hemställts, att det uppgjorda konventionsförslaget liksom ock förslaget till fiskestadga måtte få förfalla och frågan om ordnandet av laxfisket i gränsvattendragen i hela dess omfattning överlämnas till prövning av en ny kommission, vari såsom medlemmar också skulle ingå representanter för jordägarna. Denna framställning åtföljes av en omfattande utredning, som går ut på att visa, att laxfisket icke är kronan tillhörigt utan tillkommer de särskilda hemmanen. I framställningen anföres vidare, att man vid omarbetande av konventionsförslaget borde söka skapa ett system, enligt vilket laxfisket, utan förnekande av jordägarnas äganderätt därtill, utövades samfällt av jordägarna enligt dem tillkommande andelar mot en till staten utgående skälig avgift. I denna framställning göras vidare en del anmärkningar mot vissa särskilda delar av kommissionens förslag.

Länsstyrelsen i Norrbottens län har anfört, att länsstyrelsen ej ansett sig hava anledning att för närvarande gå närmare in på frågan om det krav på resning av spörsmålet om äganderätten till laxfisket i Torne älv, som syntes ligga bakom sist sagda framställning, då nämligen enligt länsstyrelsens mening tillfyllestgörande utredning om staternas äganderätt till fisket redan förut förefunnos och kommissionen för sitt arbete tagit till utgångspunkt, att denna äganderätt vore klar. Länsstyrelsen kunde ej heller av de förebragta handlingarna finna anledning frångå denna grund. Ville

strandägarna göra sin uppfattning gällande, hade de att väcka process mot kronan. Tills vidare och intill dess en sådan process blivit slutligen avgjord, syntes ingen annan utgångspunkt vara möjlig än att staterna såsom hittills betraktades såsom ägare av fisket och att konventionen avslutades på denna bas.

Kammarkollegium har åberopat av kollegium vid tidigare tidpunkt avgivet utlåtande, däri framhållits, att laxfisket i Torne älv vore Kungl. Maj:ts och kronan tillhörigt; och har kollegium nu i denna del vidare anfört att, enär efter tiden för avgivande av sagda utlåtande icke, såvitt för kollegium vore känt, någon omständighet tillkommit av beskaffenhet att förringa giltigheten av nämnda regalrätt, som måste anses omfatta laxfisket jämväl i Torne älvs bivattendrag, den av Lahti, Pellikä och Runo Hietala gjorda framställningen icke syntes böra föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Det av kommissionen framlagda förslaget till konvention upptager bestämmelser angående samfällt brukande av laxfisket i Torne och Muonio älvar, angående upplåtande av rätt till laxfiske i älvarna samt sättet för tillgodogörande av upplåten fiskerätt, angående bestridande av kostnad för fiskeritillsyn samt upprättande och drivande av en laxodlingsanstalt till upphjälpande av laxfisket inom fiskeområdet. Vidare innehåller förslaget bestämmelse om förbud mot fiske inom viss del av den utanför vattendragen liggande skärgården. Konventionens giltighetstid har föreslagits till tjugu år. Därest ej uppsägning sker ett år före utgången av konventionens giltighetstid, avses, enligt kommissionens förslag, att densamma skall fortfara att oförändrad gälla i ytterligare tjugu år.

Konventionens innehåll.

Konventionsförslaget överensstämmer i väsentliga delar med 1897 års konvention. För de huvudsakligaste skiljaktigheterna samt de skäl för förändrade bestämmelser, som åberopats av kommissionen, ävensom för vad i sådant avseende anförts i myndigheternas utlåtanden, torde jag här nedan få i korthet lämna redogörelse.

Området för det samfällda laxfiskebruket utgjordes enligt 1897 års konvention av Torne älv från Muonio älvs inflöde till norra ändan av Svensarön. Enligt kommissionens förslag (art. I) har området följande utsträckning: från Torne älvs mynning till så långt i Torne och Muonio älvar, som dessa bilda gräns mellan de båda länderna och lax uppstiger i älvarna. Området för det samfällda fiskebruket är alltså föreslaget att utsträckas både uppåt och nedåt. Genom den föreslagna utvidgningen av området till viss del av Muonio älv har avsetts att bereda befolkningen efter denna älv tillfälle till laxfångst i likhet med befolkningen där nedanför, och har sagda utvidgning av laxfiskeområdet av kommissionen angivits såsom ett tillmötesgående mot ortsbefolkningens önskemål och en gärd av rättvisa mot befolkningen. Den föreslagna utvidgningen nedåt från Svensarö till Torne älvs mynning har föranletts av önskemålet att lämna befolkningen tillfälle att å detta område, där fiske enligt den gamla konventionen varit förbjudet,

utnyttja det fördelaktiga tillfälle, som här erbjuder sig att idka dragfiske efter i älvens nedre lopp uppstigande, ej lekfärdig laxöring.

Den sålunda föreslagna utvidgningen av området för det samfällda laxfisket har icke rönt någon gensaga i de av myndigheterna avgivna yttrandena.

För att möjliggöra laxens obehindrade uppgång i det område, som avsågs för samfällt laxfiskebruk, fanns i 1897 års konvention stadgande om förbud mot laxfiske inom viss angiven del av skärgården utanför Torne älvs mynning. Kommissionen har, med hänsyn till den stora vikten för det samfällda laxfiskebruket av att laxens uppgång från havet icke förhindras, föreslagit en avsevärd utvidgning av detta förbudsområde i skärgården (art. II). I sammanhang härmed har kommissionen emellertid erinrat att, då laxfisket inom viss del av det ifrågasatta förbudsområdet å svenska sidan tillhörde strandägarna, de föreslagna bestämmelserna i denna del, i vad de berörde Sverige, syntes böra bliva föremål för särskild behandling.

Med anledning härav hava, sedan lantmäteristyrelsen lämnat utredning angående förekomsten av enskilda tillhöriga laxfisker inom ifrågavarande område, genom länsstyrelsens i Norrbottens län försorg förts vissa förhandlingar med de särskilda fiskerättsägarna. Dessa förhandlingar hava givit som resultat, att samtliga innehavare av laxfiskerätt inom det avsedda förbudsområdet hava förklarat sig icke hava något att erinra mot de i denna del föreslagna bestämmelserna.

I fråga om *upplåtande av fiskerätt* inom området för det samfällda laxfiskebruket skiljer sig kommissionens förslag avsevärt från bestämmelserna i 1897 års konvention. Enligt dessa skulle det samfällda laxfiskebruket bedrivas vid högst åtta större fasta fisken. Rättigheten till fiskets bedrivande skulle av vardera parten först hembjudas åt ortens allmoge på vardera sidan ävensom åt innehavare av så kallade privilegierade fisken. Resultaten av hembuden skulle av vardera parten meddelas den andra. Om endera av parterna härefter tillkännagåve för den andra, att han föredroge, att fiskerätten varje år utbjödes å offentlig auktion, skulle sådan anordning vidtagas av båda parterna.

I detta sammanhang torde böra erinras, hurusom till följd av lämnat medgivande till lösflottning i gränsälvarna en del av de fasta fiskena måst nedläggas, emedan de visat sig inkräkta så mycket på älvfåran, att rationell lösflottning förhindrades eller försvårades. Sålunda hava under de senaste åren av de fasta fiskena endast två varit i bruk, nämligen Sumisaari och Kiviranta pator, under det att de övriga varit nedlagda mot att flottningsföreningen härför erlagt viss avgift, vilken anordning vidtagits i enlighet med förenämnda, vederbörande länsstyrelser 1920 och 1925 givna bemyndiganden.

Laxfiskekommissionen utgår också från att endast två fasta fiskeverk framdeles skola vara i bruk. Emellertid finner kommissionen, att en sådan inskränkning av de fasta fiskenas antal skulle välla en i hög grad minskad beskattning av laxbeståndet, vilken kommissionen ej ansett påkallad av för-

hållandena. Detta, jämte önskvärdheten att tillfälle till laxfångst måtte kunna i större utsträckning än hittills beredas allmogen efter älvdalen, har föranlett kommissionen att föreslå, att rätt till laxfiske skulle upplätas ej endast vid nämnda två gamla regala laxpator utan även under andra former (art. V).

Kommissionen har sålunda ansett lämpligt att bereda den allmoge, som ej kan deltaga i de större laxfiskenas utnyttjande, tillfälle till anordnande av smärre fasta eller med dem jämställda fisken. Vidare har kommissionen ansett fiske med drag eller annan dylik redskap, vilket fiske hittills varit förbjudet, kunna medgivas utan skada för laxfisket. Därigenom skulle, säger kommissionen, också den del av befolkningen, som av ekonomiska eller andra skäl ej kan deltaga i laxfisket med annan redskap, beredas möjlighet till laxfiske. Vidare skulle upphävandet av förut gällande förbud mot dragfiske medföra en lättnad i bevakningshänseende.

Med utgångspunkt från vad sålunda anförts har kommissionen skilt mellan tre olika slag av laxfisken, nämligen

1) laxfiske i de regala patorna samt i sådana notvarp, som på grund av sitt större värde äro att jämställa med dessa,

2) laxfiske i mindre strandpator, notvarp och andra fiskeverk för laxfångst samt

3) laxfiske med drag och därmed jämförlig redskap.

Fisket i de regala patorna och vid de värdefullare notvarpen skulle hembjudas till hemmansägarna i de närmast varje fiskeställe belägna byarna. Endast om efter sålunda gjort hembud avtal icke komme till stånd med hemmansägarna eller sammanslutningar av dem, skulle fiskerätten utbjudas på offentlig auktion (art. VI). I stort sett enahanda bestämmelser skulle gälla beträffande upplåtandet av fiskerätten vid de i andra gruppen upptagna fiskena. Upplåtelse skulle dock ske efter ansökan, enär det vore omöjligt att på förhand angiva var anordnande av sådana smärre fisken utan olägenhet kunde ske (art. VII).

Vid upplåtelse enligt art. VI och VII skulle arrendatorerna, där de vore minst fem, hava skyldighet att sammansluta sig i en förening, vars stadgar skulle fastställas, om föreningen hade sitt säte i Sverige, av länsstyrelsen i Norrbottens län och, om den hade sitt säte i Finland, av länsstyrelsen i Uleåborgs län (art. IX).

Vad slutligen beträffar tillstånd till fiske med drag, skulle sådant givas genom utlämnande av fiskekort (art. VIII).

Gent emot vad kommissionen i dessa avseenden föreslagit har icke gjorts någon erinran av de i ärendet hörda myndigheterna i annat avseende än att — i anslutning till ovan omförmälda, inom kommissionen av finske ledamoten assessor Wallenius avgivna reservation — vissa anmärkningar gjorts mot förslaget att bibehålla allenast två av de gamla fiskepatorna.

Flottningsföreningen hade på sin tid hemställt om nedläggande antingen av alla fiskepator eller ock av samtliga utom ovannämnda Sumisaari pata.

Kommissionens förslag går ut på, att Sumisaari pata fortfarande skulle vara upplåten för laxfångst samt att en förut nedlagd pata, Marjosaari, skulle, flyttad till en närliggande plats Palosaari, upplåtas för sådan fångst. Övriga pator, alltså även Kiviranta, skulle såsom hinderliga för flottningen vara nedlagda.

Beträffande Kiviranta pata har kommissionen anfört huvudsakligen följande: Fiskeverkets nedläggande hade avsetts skola ske i samband med en av behovet påkallad utvidgning av anordningarna för virkets utsortering vid Svensarö. Kiviranta pata vore emellertid ett av de bästa fiskena i älven. Efter dess nedläggande skulle dessutom av de gamla regala patorna återstå endast en, varigenom möjligheten till laxfiske knappast skulle kunna utnyttjas tillräckligt. Av dessa skäl borde enligt kommissionens mening Kiviranta patans nedläggande tillstyrkas endast under förutsättning, att det till fullo vore styrkt, att virkessorteringens ordnande ej kunde låta sig förena med patans bibehållande. För att erhålla visshet huru härmed kunde förhålla sig hade kommissionen låtit höra i ämnet sakkunniga personer. Av de upplysningar dessa lämnat hade framgått, att en ökning av mängden av flottgods säkerligen vore att förvänta i en nära framtid, och att detta nödvändiggjorde en utvidgning av sorteringen, som ej läte förena sig med Kiviranta patans bibehållande, samt att sorteringens förläggande till annan plats, och då närmast nedanför älvmyningen, skulle möta så stora olägenheter av ekonomisk och praktisk natur, att en sådan förflyttning endast i yttersta nödfall borde försökas. Då härtill komme, att Kiviranta pata redan nu vore svår eller omöjlig att skydda för skada av flottgodset, vilket förhållande givit upphov till upprepade skadeståndstvister mellan flottningsföreningen och fiskearrendatorerna, funne kommissionen kravet på detta fiskes nedläggande vara fotat på så starka skäl, att kommissionen för sin del ej kunde motsätta sig detsamma.

Mot kommissionens förslag i denna del reserverade sig, såsom förut antytt, assessor Wallenius, vilken därvid framhöll, att det på grund av älvens bredd å ifrågavarande ställe syntes möjligt att bibehålla Kiviranta pata till dess den flottade virkesmängden ökades betydligt.

Länsstyrelsen i Norrbottens län har i denna fråga anfört, att länsstyrelsen funne bestyrkt, att ett bibehållande av Kiviranta patan ej vore möjligt, när flottleden i Torne älv bleve utbyggd för hela den stockfångst, som älven kunde ge. Emellertid hade flottningsföreningen i en skrivelse till länsstyrelsen den 25 november 1924 anfört bland annat, att ett bibehållande av Kiviranta pata läte sig göra under de närmaste åren. Med hänsyn till vad sålunda förekommit har länsstyrelsen föreslagit, att patan skulle bibehållas tillsvidare, men flottningsföreningen berättigas att när som helst påfordra dess nedläggande. Sådant yrkande borde av flottningsföreningen göras senast den 1 oktober året före det, varunder fisket önskades nedlagt.

Lantbruksstyrelsen har understrukt, att Kiviranta patan är det förnämligaste laxfisket i älven och att befolkningen genom nedläggande av de

fasta fiskena i stor utsträckning går miste om möjligheten att deltaga i laxfisket. Länsstyrelsens nyss återgivna förslag syntes icke lämna tillräckliga garantier för att icke flottningsföreningen, om den funne fiskeverkets nedläggande för sig bekvämare, påfordrade en sådan åtgärd redan innan nedläggandet vore absolut nödvändigt. Lantbruksstyrelsen har föreslagit, att fiskeverket skulle tills vidare bibehållas, men att flottningsföreningen när som helst, dock ej tidigare än fem år från konventionens giltighetsdag, skulle äga påfordra fiskeverkets nedläggande.

Domänstyrelsen och *kommerskollegium* däremot hava funnit det ofrånkomligt, att Kiviranta pata nedlägges.

Beträffande den *ersättning*, som *flottningsföreningen* skulle lämna för *nedlagda fisken* — enligt vad kommissionen tänkt sig, samtliga de gamla patorna med undantag av Sumisaari och den till annan plats flyttade Marjosaari patan — har kommissionen för den första tioårsperioden av konventionens giltighetstid föreslagit ett belopp av 10,000 kronor; och skulle enligt kommissionens förslag (art. IV) avgiften för tiden därefter bestämmas av länsstyrelserna i Norrbottens och Uleåborgs län efter det utredning verkställt av en särskild kommission (art. XIII) med uppgift att förbereda vissa det samfällda laxfisket rörande frågor.

Vid beräkningen av sagda belopp, 10,000 kronor, har kommissionen utgått från medeltalet av de årliga arrendeinkomsterna från samtliga regala pator under 10-årsperioden 1908—1917, vilka inkomster, inberäknat prästtjonde, uppgått till i runt tal 16,000 kronor. Av detta belopp har kommissionen ansett, att inemot 40 procent eller i runt tal 6,000 kronor komme att belöpa sig på de till bibehållande föreslagna Sumisaari och Marjosaari patorna. Kommissionen har räknat med nämnda tidsperiod, då inkomsten åren före 1908 under då rådande nedgångsperiod för fisket varit abnormt låg samt efter 1917 åter exceptionellt hög, beroende, bland annat, på ovanligt riklig laxtillgång.

Assessor Wallenius har även i denna del avgivit reservation, gående ut på att ersättningen borde bestämmas för Kiviranta patan, om nu denna komme att nedläggas, till 10,000 kronor samt för övriga pator, däri även inräknad Marjosaari, då man nämligen ej visste hur fisket vid Palosaari komme att utfalla, till 20,000 kronor. Huvudsakligaste grunden till att Wallenius kommit till så höga belopp ligger däri, att han ansett ersättningen böra beräknas på basis av arrendeavgifterna för åren 1914—1923.

Länsstyrelsen har i denna fråga anslutit sig till kommissionens förslag, under det *lantbruksstyrelsen*, *domänstyrelsen*, *kammarkollegium* och *statskontoret* ställt sig närmare den ståndpunkt, som intagits av Wallenius.

Enligt 1897 års konvention gällde beträffande kostnaderna för *bevakningen av det samfällda laxfisket* att, om fisket upplåtits efter hembud, skulle de båda staternas arrendatorer erlagga för sådan bevakning, svenska statens arrendatorer tillsammans 2,350 kronor och finska statens 3,290 mark. Om åter fisket upplåtits på auktion, skulle respektive stater själva erlagga dessa

belopp. Då under de senare åren fisket upplåtits på auktion, har det alltså ankommit på staterna att bestrida kostnaderna för denna bevakning.

Enligt det nya konventionsförslaget (art. X) skall vardera staten för bestridande av kostnaderna för fiskeritillsynen inom området för det samfällda laxfiskebruket samt inom för fiske fridlyst område anvisa ett årligt belopp av 3,000 kronor eller motsvarande belopp i finskt mynt.

Kommissionen, som ej framlagt något närmare förslag i fråga om bevakningens anordnande, har i detta avseende allenast anfört, att kommissionen ansett ifrågavarande bevakning lämpligen böra ordnas i samband med tullbevakningen, och har kommissionen beräknat kostnaden till 3,000 kronor för vardera riket. Kommissionen anser denna gemensamt bekostade bevakning böra inskränkas till området för det samfällda laxfiskebruket och förbudsområdet. Detaljbestämmelserna beträffande bevakningen jämte instruktion för tillsyningsman syntes böra upprättas av vardera staten för sig.

I detta sammanhang har kommissionen också berört frågan om åtgärder för åstadkommande av effektivare bevakning av fisket i gränsälvarna. Kommissionen har emellertid förklarat, att kommissionen icke ansett sig böra framlägga något särskilt förslag i sådant hänseende, och har därvid hänvisat till de reglerande bestämmelser, som av kommissionen föreslagits i det till konventionsförslaget fogade förslaget till stadga för fiskets bedrivande inom Torne älvs fiskeområde. Kommissionens svenska ledamöter hava betonat angelägenheten av att frågan om erforderlig bevakning vederbörligen ordnades. Beträffande sättet för anordnande av bevakningen syntes länsstyrelsen i Norrbottens län bäst vara i stånd att utarbета förslag. Sagda länsstyrelse har uttalat sig i anslutning härtill.

Vidkommande de av kommissionen beräknade kostnaderna för fiskeritillsynen i det för samfällt fiskebruk avsedda området samt i förbudsområdet har statskontoret erinrat, att kostnaderna för tillsyningsmän vid laxfisket jämlikt riksdagens skrivelse nr 371/1918 och Kungl. Maj:ts brev den 20 juni 1918 angående stater för lantbruksstyrelsen, statskonsulenter och statens fiskeriadministration m. m. bestridas från ordinarie anslaget till fiskerinäringens understöd, numera reservationsanslaget till befrämjande i allmänhet av fiskerinäringen (1926—1927 IX J. 3). Av propositionen i ämnet, nr 317/1918 sid. 93—94, inhämtades, att kassaförlagskommittén i sitt betänkande den 20 mars 1917 angående åtgärder för förskottsväsendets avveckling m. m. fäst uppmärksamheten på de förskott, som plägat utgå för kostnader för tillsyningsmän vid regala laxfisket i Torne älv samt för vägs katt för samma fiske, samt föreslagit åtgärder för att dessa kostnader måtte bestridas från anslag å riksstaten. I utlåtande över nämnda betänkande hade statskontoret förordat, att dessa kostnader måtte bestridas från ordinarie anslaget till fiskerinäringens understöd. Ehuru nämnda kostnader icke vore av alldeles samma natur som övriga utgifter från detta anslag, utan åläge staten i egenskap av fiskerättsägare, hade departementschefen, då laxfisket icke för det dåvarande gäve kronan någon nettointkomst samt annan lämpligare

anordning icke syntes erbjuda sig, ansett sig kunna biträda statskontorets mening. Ifrågavarande kostnader hade under senare år uppgått tillhoppa till omkring 2,400 kronor om året. Departementschefen hade emellertid ansett, att det icke vore osannolikt, att dessa kostnader komme att stiga, synnerligast ifall ifrågasatta ändrade anordningar beträffande detta fiske bleve genomförda. Det regala laxfisket i Torne älv tillhörde numera domänfonden och den för laxfisket utgående vägskatten betalades nu jämte annan fisket påförd skatt av domänfondens medel. Domänverket, som åtnjöte inkomsten av fisket, syntes såsom affärsdrivande verk även böra bestrida alla utgifter för detsamma, särskilt som fiskets avkastning numera lämnade tillgång här till. Statskontoret ansåge därför, att det på svenska staten belöpande årliga beloppet, 3,000 kronor, till bestridande av kostnaderna för fiskeritillsynen borde utgå av domänfondens medel och ej vidare belasta förenämnda anslag i riksstaten.

Domänstyrelsen har icke haft något att erinra mot vad statskontoret i förevarande avseende föreslagit.

Art. XI i konventionsförslaget innehåller bestämmelser om, att de båda staterna till upphjälpande av laxfisket inom fiskeområdet skola gemensamt uppföra, underhålla och driva en *laxodlingsanstalt* vid Äkäsjoki inom Kolari socken i Finland. De härmed förenade kostnaderna äro avsedda att täckas genom avgifter från de flottande. Vidare innehåller förslaget i denna del bestämmelse att, om konventionen skulle uppsägas av någondera av de båda staterna, förhandlingar skola upptagas rörande ett fortsatt gemensamt handhavande av fiskodlingen.

Beträffande frågan om anordnande av en laxodlingsanstalt har kommissionen i sitt betänkande anfört bland annat följande.

Ett väsentligt led i utövningen av det samfällda laxfiskebruket är uppriktandet av en staternas gemensamma laxodlingsanstalt. De naturliga förhållandena i gränsälvarna måste visserligen anses vara i stort sett gynnsamma för laxens lek och förökning, men de stora variationer i laxtillgången i älven, som gjort sig gällande under de senare årtiondena, visa dock, att en effektiv laxodling är av behovet påkallad för att laxtillgången skall i möjligaste mån stabiliseras. Övergången till lösflottning, vilken torde inverka menligare på laxfisket än den förr tillämpade metoden med flottning i fasta flottar, gör detta behov ännu mera kännbart.

Kommissionen har efter undersökning av ett stort antal platser på båda sidor om gränsälvarna beslutat föreslå, att en gemensam laxodlingsanstalt bör förläggas till närheten av Äkäsjokis inflöde i Muonio älv inom Kolari socken i Finland. Erforderlig vattentillgång, fallhöjd och utrymme för anstalt och damm finnas här. Avståndet från älvens nedre del är visserligen betydligt och skulle kunna tänkas inverka menligt på transport av den rom, som här kan behöva insamlas. Då emellertid till platsen leder landsväg med regelbunden biltrafik under barmarkstiden, blir avståndet av mindre betydelse. En del avelslax och rom torde för övrigt kunna erhållas i de övre delarna av älven.

Vad anstaltens storlek och kostnaderna för densamma angår, har kommissionen genom svenska statens fiskeriingenjör, kaptenen C. Schmidt, låtit

utreda denna fråga. Kapten Schmidts beräkningar hava grundats på besiktning av platsen och preliminär avvägning av fallhöjden. Det har därvid framgått, att kostnaderna, särskilt för bassängerna, icke kunna exakt beräknas utan närmare kartläggning och avvägning av området i fråga, men att kostnaderna approximativt kunna beräknas bliva följande:

dammybyggnad	kronor	30,000
kläckningsbyggnad och förvaringssumpar	»	15,000
bostad för föreståndare	»	8,000
uppfödningssängar	»	22,000
	Summa kronor	75,000.

Rörande sättet för anskaffande av de för dessa anläggningar erforderliga medel får kommissionen först påpeka, att under åren 1921—1923 influtit i runt tal 10,800 kronor i avgifter, som ålagts de flottande enligt art. 2 av deklARATIONEN den 3 juli 1917 och som skola användas till laxfiskets upphjälpande. Under antagande att denna deklARATION i sin nuvarande form fortfarande gäller åren 1924 och 1925, torde ytterligare 10,000 kronor under förutsättning av normal virkestillsläppning kunna beräknas inflyta och bliva för nu ifrågavarande ändamål tillgängliga.

Sedan dessa avgifter på tillhoppa cirka 20,800 kronor tagits i anspråk, återstår dock en brist på i runt tal 55,000 kronor att fylla i det för fiskodlingsanstaltens uppförande erforderliga beloppet. Kommissionen föreslår, att staterna gemensamt förskottera detta belopp att med fem procents ränta under loppet av 20 år till dem återbetalas genom årliga avsättningar från de avgifter, som enligt åberopade art. 2 inflyta för laxfiskets upphjälpande, sedan dock först nödiga medel avsatts till uppehållande av driften vid fiskodlingsanstalten.

De årliga omkostnaderna för fiskodlingsanstalten beräknar kommissionen bliva följande:

föreståndarens lön (förutom fri bostad, vedbrand och lyse) ...	kronor	2,000
vedbrand och lyse	»	500
underhåll (2½ procent å 75,000 kronor)	»	1,875
anskaffning av avelslax	»	2,000
ungeluppfödning	»	2,000
inspektion, försök och diverse	»	1,525
annuitet till de båda staterna å av dem förskottrade 55,000 kronor (5 procent ränta och 20-årig amorteringstid)	»	4,400
	Summa kronor	14,300.

Den årliga virkestillsläppningen har beräknats komma att utgöra 10,000,000 eng. kubikfot eller i runt tal 283,000 kubikmeter. För att de angivna årliga omkostnaderna skola kunna täckas, erfordras alltså, att det flottade virket belägges med en avgift av fem öre per kubikmeter, varigenom skulle inflyta ett belopp av 14,150 kronor.

Enligt nuvarande lydelse av art. 2 i deklARATIONEN angående ordnandet av timmerflottningen i Torne och Muonio älvar skall för laxfiskets upphjälpande i dessa älvar av flottningssällskapet erläggas en avgift av 5 penni eller 3½ öre för flottningssällskapet obarkat virke. I anslutning till vad nyss nämnts innefattar det av kommissionen framlagda förslaget till ändrad lydelse av sagda art. 2, att till fiskets befrämjande i älvarna skulle utgå

en avgift av 5 öre eller däremot svarande belopp i finskt mynt för varje kubikmeter flottat virke, beräknad enligt gällande kuberingstabell.

I detta sammanhang torde beträffande berörda kostnadsförslag för laxodlingsanstaltens anordnande böra omnämnas, att statens fiskeriingenjör, som upprättat kostnadsförslaget, i en till jordbruksdepartementet avlåten skrivelse framhållit, dels att de i förslaget upptagna kostnaderna beräknats med svenska å-priser, oaktat anläggningen vore avsedd att förläggas på finska sidan, där priserna vore lägre, dels ock att till de approximativt beräknade kostnaderna lagts omkring 10,000 kronor med hänsyn till det nordliga läget och till att någon nivåkurva över området icke uppgjorts. Kostnaderna hade jämförts med uppgifter för liknande anläggningar såväl i Sverige som i Finland. Kostnadsbeloppet borde därför förväntas vara tillfyllest, för så vitt prisnivån i Finland icke underginge större förändring.

Vidare torde här böra anmärkas, att enligt en i kommissionens protokoll den 3 mars 1923 omnämnd skrivelse av den 23 februari 1923 från Finlands lantbruksministerium till dess fiskeristyrelse republikens statsråd beslutat att, därest till plats för ifrågavarande laxodlingsanstalt slutligen bestämdes ett angivet område, omfattande en 100—150 meter bred landremsa på östra stranden av Äkäsjoki, utan avgift under äganderätt upplåta för sådant ändamål behövt område av staten tillhörig mark.

Mot det framlagda förslaget om upprättande och drivande av en laxodlingsanstalt, har *lantbruksstyrelsen* i sitt utlåtande icke haft något att erinra. Emellertid har lantbruksstyrelsen i detta sammanhang meddelat, att vissa av styrelsen anställda försök visat, att man med framgång kunde under de första åren uppföda laxyngel i dammar utan utfodring, om dammarna besattes så glest, att ynglet kunde i dem finna tillräckligt med naturlig föda (insektlarver m. m.). Genom denna metod inbesparades utgifter såväl för foder som för arbete med utfodring. Metoden syntes sannolikt kunna med framgång tillämpas vid den föreslagna laxodlingsanstalten, varigenom åtminstone de beräknade driftkostnaderna syntes kunna i någon mån nedbringas. Någon nedprutning av de utav kommissionen beräknade engångskostnaderna ansåge sig lantbruksstyrelsen dock icke kunna föreslå.

Vattenfallsstyrelsen har ställt sig något tveksam beträffande förslaget om laxodlingsanstalten, detta närmast med hänsyn till det föreslagna läget för anstalten på ett betydligt avstånd från Torne älvs mynning. Det kunde givetvis tänkas, framhåller vattenfallsstyrelsen, att ett utbyggande av något av Torne älvs fall nedom Muonio älvs inflöde kunde inverka menligt på de unga laxarnas färd ned till havet och sålunda minska värdet av den dyrbara fiskodlingsanstalten. Vattenfallsstyrelsen hade ej velat underlåta att framhålla denna omständighet under betonande emellertid tillika att, då såväl Sverige som Finland inom de närbelägna flodområdena ägde betydande outnyttjade vattenkrafttillgångar, ett utbyggande av själva gränsälven icke kunde tänkas bliva ifrågasatt förr än i en ganska avlägsen framtid.

Statskontoret har beträffande kommissionens förslag att svenska och finska staterna skulle för anstaltens anordnande gemensamt förskottera ett belopp av 55,000 kronor, framhållit att, sedan förskottsväsendet efter budgetreformens genomförande i allmänhet avskaffats, det syntes vara mindre lämpligt, att det för berörda ändamål erforderliga beloppet anvisades förskottsvis av Kungl. Maj:t. Därest fiskodlingsanstalten emellertid ansåges böra komma till stånd, innan tillgång härtill kunde beredas av inflytande avgifter å flottat virke, syntes därför särskilda medel få i en eller annan form anvisas. Då laxfisket tillhörde domänfonden samt fiskodlingsanstalten avsåge fiskets vidmakthållande och förkovran, syntes det naturligtast, att det erforderliga beloppet ställdes till förfogande såsom lån ur statens domäners fond. En härmed i viss mån likartad anordning hade ägt rum beträffande ett lån å 550,000 kronor ur domänfonden till Torne och Muonio gränsälvars flottningsförening. Frågan om en dylik anordning för anskaffande av erforderliga medel för inrättande av fiskodlingsanstalten syntes böra underställas riksdagen. Därest denna utväg ej ansåges böra anlitas, syntes ett särskilt anslag böra för ändamålet äskas av riksdagen, och syntes detta anslagsbelopp böra med ränta efter 5 procent återbetalas till statsverket genom avgifter å flottgods, därvid influtna annuiteter borde uppdebiteras under titeln diverse inkomster.

Domänstyrelsen har förklarat, att styrelsen icke ville ställa sig avvisande till statskontorets förslag att erforderliga medel skulle i första hand ställas till förfogande såsom lån ur statens domäners fond, under förutsättning emellertid att lånet komme att omfatta endast den halvpårt av kostnaden, som vore avsedd att ävila svenska staten. Räntefoten syntes lämpligen böra bestämmas till 5 procent.

I den förut omförmälda skrivelsen från *Norrbottens läns hushållnings-sällskap* har sällskapet anfört, hurusom befolkningen uti ifrågavarande trakter motsåge realiserandet av förslaget om en laxodlingsanstalt med stora förväntningar, vilka stegrats i den mån laxfisket gått tillbaka, på sätt framginge av statistik beträffande fångad lax vid vissa större fisken i Torne älv. Enligt denna statistik hade fångats

år 1921	53,334	kilogram	lax
» 1922	41,381	»	»
» 1923	23,569	»	»
» 1924	16,490	»	»
» 1925	6,281	»	»
» 1926	6,748	»	»

Under uttalande att dessa siffror, sedda mot bakgrunden av den bristande tillgången på försörjningsmöjligheter inom länet, givetvis skärpte kravet på laxodlingsanstaltens snara färdigställande, har hushållningssällskapet hemställt, att Kungl. Maj:t ville vidtaga sådana åtgärder, att den föreslagna laxodlingsanstalten med det snaraste komme till utförande.

Vad särskilt angår den föreslagna avgiften, 5 öre för varje kubikmeter flottgods, har *länsstyrelsen i Norrbottens län* funnit denna väl lågt beräknad, om meningen vore, att avgiften skulle kunna täcka statens utgifter både för anläggning och drift av den föreslagna laxodlingsanstalten och för övriga åtgärder, som kunde anses erforderliga för fiskets upphjälpande i Torne älv. Då emellertid möjlighet förefunnes att efter nya förhandlingar mellan staterna få till stånd en höjning av avgiften, därest densamma visade sig otillräcklig, ansåge sig länsstyrelsen ej för närvarande behöva påyrka någon ändring i förslaget.

Lantbruksstyrelsen har även ansett avgiften väl lågt beräknad och knappast tillräcklig att täcka utgiften för anläggning och drift av laxodlingsanstalten, sådan den av kommissionen föreslagits, men då, såsom styrelsen framhållit beträffande art. XJ i konventionsförslaget, det måhända bleve möjligt att i någon mån reducera utgifterna för anstalten och dessutom föreläge den av länsstyrelsen omnämnda möjligheten att vid behov höja avgiften, ansåge sig styrelsen icke böra föreslå någon ändring av förslaget i denna del.

Enahanda ståndpunkt i frågan har intagits av *kammarkollegium*.

Torne och Muonio gränsälvars flottningsförenings styrelse har anfört, att styrelsen ansåge avgiften väl högt tilltagen, men förklarar sig icke hava något att erinra däremot, under förutsättning att inga som helst andra utgifter drabbade flottningsföreningen för fiskerinäringens uppehållande och skyddande.

Såsom förut omförmälts har laxfiskekommissionen beträffande deklARATIONEN angående timmerflottningen i gränsvattendragen funnit sådan förändring erforderlig, att den fiskeavgift, dessa gränsälvars flottningsförening enligt samma deklARATION har att utgiva för laxfiskets upphjälpande i vattendragen, höjes från, enligt nuvarande bestämmelser, 3 $\frac{1}{2}$ öre eller 5 penni för flottningsenhet, till 5 öre eller motsvarande belopp i finskt mynt, därvid kommissionen, för undanröjande av den otydlighet och osäkerhet, som vidlåder nuvarande bestämmelse om avgiftens utgående för flottningsenhet, föreslagit, att avgiften skall utgå för varje kubikmeter flottat virke, beräknad enligt vederbörligen fastställd kuberingstabell.

Ändring i deklARATIONEN angående timmerflottningen i gränsvattendragen.

Det av kommissionen framlagda förslaget till fiskestadga, varom överenskommelse avsetts att träffas genom deklARATION mellan staterna, ansluter sig, såsom i förslaget uttryckligen angives, till konventionsförslaget och innehåller, utöver de i sistnämnda förslag intagna bestämmelserna, de ytterligare stadganden, som ansetts erforderliga för reglering av fiskeförhållandena i de ifrågakvarande vattendragen. Stadgan innehåller sålunda, bland annat, bestämmelser om förbud mot fiske efter lax och laxöring viss tid av året, mot utbudande till salu, köpande eller försändande under sålunda förbudens tid av lax eller laxöring, mot fångande av lax eller laxöring under

Fiskestadga.

viss minimistorlek, mot användande under viss tid av fasta fiskeverk för fångst av sik samt mot användande inom visst angivet område ävensom vid fiskeverk, däri rätt till laxfiske på grund av någon från staternas sida gjord upplåtelse icke finnes, av fiskredskap avsedd för laxfångst. Vidare upptager stadgan bestämmelser angående beskaffenheten av tillåten fiskredskap, om rätt för fiskerättsinnehavare att vid fiske beträda annans strand samt angående påföljd för överträdelse av stadgans föreskrifter och vad därmed sammanhänger, däribland också särskilda bestämmelser rörande forum vid åtal för dylik överträdelse. Slutligen innehåller stadgan särskilda bestämmelser angående forum vid tvistemål rörande skada och olägenhet vid det beträdande av annans strand, vartill stadgan för vissa fall medger rätt.

Det är att märka, att det område, för vilket stadgan avsetts att gälla, är vidsträcktare än det, som omfattas av det samfällda laxfiskebruket. Stadgans tillämpningsområde skulle nämligen sträcka sig jämväl till de i Torne och Muonio älvar inflytande strömdragen samt till viss del av skärgården utanför Torne älvs mynning.

Förslaget till fiskestadga har i stort sett icke givit de i ärendet *hörda myndigheterna* anledning till anmärkning.

Lantbruksstyrelsen har emellertid beträffande i stadgeförslagets 2 § intagen bestämmelse rörande tillåten tid för fiske efter laxöring med drag eller därmed jämförlig redskap föreslagit viss ändring, gående ut på att sådant fiske, vilket enligt kommissionens förslag skulle i fiskeområdet i dess helhet vara tillåtet från det isen om våren bortgått till årets slut, skulle i anslutning till kommissionens förslag i fråga om laxöringsfiske i övrigt vara under hösten tillåtet allenast till och med den 24 september och detta under tiden 1—24 september endast i skärgården samt i den del av Torne älv, som ligger inem svenska och finska Neder Torneå socknar.

Senare ändringar i kommissionens förslag.

Såsom förut omförmäls, hava kommissionens förslag senare varit föremål för viss överarbetning.

Förutom en del smärre jämkningar och ändringar av formell natur har denna avsett sådan ändring av den i konventionsförslagets art. IV upptagna bestämmelsen om nedläggande av vissa fasta fiskeverk, att Kiviranta pata skall tillsvidare bibehållas, men att länsstyrelserna i Norrbottens och Uleåborgs län må kunna, på framställning av gränsälvarnas flottningsförening och efter hörande av den i art. XIII i konventionsförslaget omförmälda kommissionen, besluta om fiskeverkets nedläggande. I anslutning härtill hava vidtagits vissa kompletteringar och ändringar av konventionsförslagets bestämmelser rörande upplåtande av fiskerätt m. m. samt angående den ersättning för nedlagda fisken, som flottningsföreningen skulle hava att erlægga, i vilket sistnämnda avseende vid överarbetningen upptagits för Kiviranta pata, om denna komme att nedläggas, ett ersättningsbelopp av, i svenskt mynt räknat, 4,000 kronor och för övriga till nedläggande föreslagna fisken ett belopp av 6,000 kronor för år. Vidkommande omförmälda i art. XIII

föreslagna kommission för beredande av frågor rörande upplåtande av fiskerätt m. m. har den ändring ifrågasatts att kommissionen — som enligt det framlagda förslaget skulle bestå av två personer från vardera landet, därav en fiskeritjänsteman och en med ortsförhållandena förtrogen person — skulle kompletteras med en skogsstatstjänsteman från varje land. Vidare hava vissa förändringar gjorts beträffande det framlagda förslagets bestämmelser rörande konventionens giltighetstid.

Det av laxfiskekommissionen framlagda förslaget till konvention mellan Sverige och Finland angående ordnandet av det samfällda laxfisket i Torne och Muonio älvar ansluter sig i väsentligaste delar till 1897 års konvention angående samfällt brukande av det svenska och finska laxfisket i Torne älv och bygger givetvis, liksom sagda konvention, på att ifrågavarande laxfiske tillhör respektive stater. De invändningar, som i detta avseende gjorts från ortsbefolkningens sida, motsvaras av enahanda invändningar vid tiden för förberedandet av 1897 års konvention. På sätt av kommissionen uttalats — ett uttalande vartill kammarkollegium anslutit sig — hava efter tillkomsten av sistnämnda konvention inga nya förhållanden tillkommit av beskaffenhet att böra föranleda ett ändrat ståndpunktstagande i denna del.

*Departements-
chefen.*

Emellertid synes det vara en angelägenhet av vikt, att åt bestämmelserna rörande det samfällda laxfiskets brukande gives sådant innehåll att, utan eftersättande av kronans intresse att erhålla vederbörlig avkomst av fisket, ortsbefolkningen i möjligaste mån beredes tillfälle att draga nytta av laxfisket i vattendragen. I detta hänseende synes det föreliggande förslaget innebära bestämda fördelar framför tidigare tillämpad ordning.

Det kan visserligen ur strandägarnas synpunkt anses ofördelaktigt, att enligt förslaget de flesta av de gamla fasta fiskena komma att såsom hinderliga för flottningen nedläggas. Erinras må dock, att enligt det ändrade förslaget det mest betydande av fiskena, nämligen Kiviranta, skulle komma att, åtminstone tillsvidare, bibehållas. Härförutom märkes, ej mindre att samtliga till nedläggande föreslagna fiskeverk utom Kiviranta redan för flera år sedan med hänsyn till flottningen upphört att användas än även å andra sidan att flottningen i vattendragen är av utomordentligt stor vikt för ortsbefolkningen inom angränsande trakter.

Ej heller emot övriga delar av förslaget med däri senare gjorda ändringar har jag någon erinran att framställa, utan synes detsamma vara av beskaffenhet att kunna av Kungl. Maj:t godkännas.

Kommer dylikt godkännande att lämnas, bör förslaget med hänsyn till arten av vissa däri ingående bestämmelser underställas riksdagens prövning, innan ratifikation av konventionen må ifrågakomma.

Vidare finner jag mig böra till antagande förorda det av kommissionen framlagda, sedermera i visst avseende jämkade förslaget till ändrad lydelse av art. 2 i deklARATIONEN angående ordnandet av timmerflottningen i Torne och Muonio älvar, vilken ändring avser en höjning av den hittills ut-

gående fiskeavgiften och betraktats som en förutsättning för genomförandet av konventionsförslagets bestämmelser rörande anordnandet och drivandet av laxodlingsanstalten.

Vad angår kostnaderna i sistnämnda avseende, synes någon erinran ej vara att framställa mot det därutinnan avgivna förslaget. Enligt vad jag inhämtat, läser någon höjning av prisnivån icke hava inträffat i Finland sedan tiden för kostnadsförslagets uppgörande. Vidkommande särskilt anstaltens drift bör i övrigt uppmärksammas, att den tendens till ökning av flottgodsmängden i gränsälvarna, som gör sig gällande, synes lämna säkerhet för att kostnaderna för driften skola komma att, på sätt avsetts, täckas med inflytande fiskeavgifter.

Enligt kommissionens beräkning skulle för själva anordnandet av anstalten, utöver de för åren 1921—1925 beräknade fiskeavgifterna å tillhoppa omkring 20,000 kronor, erfordras ett belopp av i runt tal 55,000 kronor, som kommissionen tänkt sig, att staterna skulle gemensamt förskottera. Å Sverige skulle härav belöpa hälften eller 27,500 kronor.

Kommissionens beräkning angående beloppet av influtna avgifter har emellertid visat sig vara för hög, i det sammanlagda summan av de under åren 1921—1926 influtna fiskeavgifterna uppgått allenast till 14,951 kronor 37 öre. Det belopp, som skulle behöva förskotteras, utgör alltså i runt tal 75,000—15,000 = 60,000 kronor, därav på Sveriges del 30,000 kronor.

Angående sättet för beredande av dessa medel finner jag statskontorets, av domänstyrelsen godkända förslag att beloppet ställas till förfogande såsom lån från statens domäners fond lämpligt. Frågan om beredande av sagda medel är av beskaffenhet att böra underställas riksdagens prövning och torde jag senare få återkomma till denna fråga.

Kostnaden för fisketillsynen har, beträffande den del därav, som enligt art. X i konventionsförslaget skulle anvisas av Sverige, eller 3,000 kronor, av statskontoret ansetts böra bestridas av domänfondens medel, och har domänstyrelsen förklarat sig icke hava något att erinra däremot. Jag biträder vad statskontoret i denna del föreslagit. Beslut i frågan läser emellertid icke behöva av Kungl. Maj:t fattas förr än i ett senare sammanhang; liksom ej heller nu beslut torde erfordras rörande anordnandet av själva bevakningen.

Laxfiskekommissionens förslag avse, såsom förut nämnts, förutom de förslag till konvention och till ändrad lydelse av deklARATIONEN angående ordnandet av flottningen i Torne och Muonio älvar, för vilka i det föregående redogjorts, jämväl förslag till stadga för fiskets bedrivande i Torne älvs fiskeområde. Även detta förslag, som avser bestämmelser för skyddande och ordnande av det samfälliga laxfisket och som för övrigt motsvaras av den fiskestadga, som fastställts genom deklARATIONEN den 23 februari 1897, är i väsentlig mån att betrakta som en förutsättning för konventionen.

Jag tillstyrker, att förslaget med däri senare gjorda ändringar vinner Kungl. Maj:ts godkännande. Emellertid äro vissa bestämmelser däri av all-

män lags natur, vilka för Sveriges vidkommande måste utfärdas i den i sådant hänseende föreskrivna ordning. Frågan härom upptages idag av chefen för justitiedepartementet. Vid slutande av deklaration angående föreslagen fiskestadga läres med hänsyn till sistsagda bestämmelsers natur vara erforderligt, att förbehåll göres i fråga om motsvarande bestämmelsers godkännande av riksdagen.

Sedan föredragande departementschefen härefter uppläst förevarande förslag till konvention mellan Sverige och Finland angående ordnandet av det samfälliga laxfisket i Torne och Muonio älvar samt till deklaration rörande fastställande av stadga för fiskets bedrivande inom Torne älvs fiskeområde ävensom till deklaration rörande förändrad lydelse av art. 2 i den mellan Sverige och Finland gällande deklarationen angående ordnandet av timmerflottningen i Torne och Muonio älvar, sådana dessa förslag lyda efter omfördälda bearbetning, hemställer föredraganden, under erinran att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra erforderlig framställning rörande undertecknandet av blivande överenskommelser med Finland, att nämnda tre förslag av den lydelse Bil. A¹, B och C till detta protokoll utvisa måtte vinna Kungl. Maj:ts godkännande.

Vad föredraganden sålunda, med instämmande av statsrådets övriga ledamöter, anfört och hemställt finner Hans Maj:t Konungen gott gilla och bifalla.

Ur protokollet:

Rune Thygesen.

¹ Bifogas ej här.

Projet

de

Déclaration entre la Suède et la Finlande, relative à l'adoption d'un Règlement sur la pêche dans la zone de pêche du fleuve de Torneå.

Le Gouvernement Royal de Suède et le Gouvernement de la République de Finlande ayant résolu, d'un commun accord, de prendre des mesures efficaces en vue de régulariser la pêche dans le fleuve de Torneå (Tornio) et ses affluents, sont convenus de ce qui suit:

Le Règlement ci-joint concernant la pêche dans le fleuve de Torneå (Tornio) et ses affluents est approuvé uniformément pour le Gouvernement Royal de Suède, d'un côté, et le Gouvernement de la République de Finlande, de l'autre.

La présente Déclaration, rédigée, ainsi que le Règlement, en langues suédoise, finnoise et française, et dont le texte français, en ce qui concerne l'interprétation, fera foi, sera ratifiée pour la Suède par Sa Majesté le Roi de Suède, et pour la Finlande par le Président de la République de Finlande, sous réserve toutefois, pour ce qui se rapporte aux articles 13 et 14 du Règlement, de l'approbation des Parlements respectifs, et les ratifications en seront échangées à Stockholm le plus tôt possible.

Cette Déclaration entrera en vigueur le 1er janvier 1928. En ce qui concerne la durée de sa validité

Förslag

till

Deklaration mellan Sverige och Finland rörande fastställande av stadga för fiskets bedrivande inom Torne älvs fiskeområde.

Kungl. Svenska Regeringen och och Republiken Finlands Regering, vilka gemensamt beslutat vidtaga verksamma åtgärder för ordnandet av fiskets bedrivande inom Torne älvs fiskeområde, hava träffat följande överenskommelse:

Den vid denna deklARATION fogade stadga för fiskets bedrivande inom Torne älvs fiskeområde antages såsom gällande lika för Kungl. Svenska Regeringen å ena sidan och Republiken Finlands Regering å den andra.

Denna deklARATION, vilken liksom stadgan är avfattad å svenska, finska¹ och franska språken, av vilka ifråga om tolkningen den franska texten skall äga vitsord, skall ratificeras, för Sveriges vidkommande av Hans Maj:t Konungen av Sverige och för Finlands vidkommande av Republiken Finlands President under förutsättning, såvitt angår 13 och 14 punkterna i stadgan, av respektive riksdagars godkännande, och skola ratifikationerna snarast möjligt utväxlas i Stockholm.

Denna deklARATION träder i kraft den 1 januari 1928, och skola beträffande dess giltighetstid och upp-

¹ Den finska texten har ej intagits här.

et sa dénonciation, les mêmes règles seront appliquées que celles contenues dans l'article XV de la Convention, signée en date de ce jour, entre la Suède et la Finlande, concernant l'exploitation en commun de la pêche du saumon dans les fleuves de Torneå (Tornio) et de Muonio,

sägning gälla enahanda bestämmelser som de, vilka jämlikt art. XV i konventionen av denna dag mellan Sverige och Finland angående ordnandet av det samfällda laxfisket i Torne och Muonio älvar äro gällande beträffande sagda konvention.

**Règlement sur la pêche dans la zone
de pêche du fleuve de Torneå
(Tornio).**

En outre des stipulations de la Convention du 10 mai 1927 entre la Suède et la Finlande concernant l'exploitation en commun de la pêche du saumon dans les fleuves de Torneå (Tornio) et de Muonio, il sera fait application, en ce qui concerne l'exercice de la pêche dans la zone de pêche du fleuve de Torneå (Tornio), des dispositions suivantes.

Art. 1er.

La zone de pêche du fleuve de Torneå (Tornio) comprend tout ensemble les fleuves de Torneå (Tornio) et de Muonio avec leurs affluents, aussi haut qu'il est établi que le saumon remonte ces cours d'eau, et toutes les eaux de l'archipel côtier situé en face de l'embouchure du fleuve de Torneå (Tornio), dans les paroisses suédoise et finlandaise de Nedertorneå (Alatornio). Les dispositions ci-dessous ne s'appliqueront pas toutefois aux pêcheries de saumon (laxpata-lohipato) privilégiées des propriétaires fonciers (byamän-kyläläiset) de Kaakamo et de Ruottala, qui sont situées à l'embouchure du fleuve de Kemi à la limite des paroisses finlandaises de Nedertorneå (Alatornio) et de Kemi.

Art. 2.

La pêche du saumon et de la truite saumonée est interdite depuis le 1er septembre jusqu'à la débâcle du printemps. La pêche de la truite

**Stadga för fiskets bedrivande inom
Torne älvs fiskeområde.**

För idkande av fiske inom Torne älvs fiskeområde skall, förutom vad konventionen den 10 maj 1927 mellan Sverige och Finland angående ordnandet av det samfälliga laxfisket i Torne och Muonio älvar innehåller, till efterrättelse lända vad här nedan finnes stadgat.

1 §.

Torne älvs fiskeområde omfattar såväl Torne och Muonio älvar samt i dem inflytande strömdrag, så långt lax i berörda älvar och strömdrag bevisligen uppstiger, som även allt vattnet i skärgården utanför Torne älvs mynning inom svenska och finska Nedertorneå socknar; dock skola nedan angivna stadganden icke tillämpas i Kaakamo och Ruottala byamäns privilegierade, vid Kemi älvs utlopp på gränsen mellan finska Nedertorneå och Kemi socknar belägna laxpata.

2 §.

Fiske efter lax och laxöring vare förbjudet från och med den 1 september, till dess isen om våren bortgått; dock må till och med den 24

saumonée pourra avoir lieu toute-fois jusqu'au 24 septembre inclusivement dans l'archipel côtier et aux appareils de pêche fixes du fleuve, ainsi que, dans le fleuve, à la cuiller ou au moyen d'engins assimilables dans les paroisses suédoise et finlandaise de Nedertorneå (Alatornio).

Sous réserve de la dérogation prévue ci-dessus, il n'est pas permis, par conséquent, depuis le 1er septembre jusqu'à la débâcle du printemps, de laisser dans les eaux où a lieu la pêche, et moins encore d'y poser ou d'y utiliser de n'importe quelle autre manière, des appareils ou engins de pêche, quels qu'en soient le nom et la nature, destinés à la pêche du saumon ou de la truite saumonée.

Il n'est permis à aucune époque de l'année de pêcher à la ligne ni de prendre intentionnellement de n'importe quelle autre manière des saumons ou des truites saumonées d'une longueur inférieure à 25 centimètres.

Art. 3.

Durant le temps où la pêche du saumon et de la truite saumonée est interdite, il ne devra être mis en vente, acheté, reçu ou transporté d'un lieu à un autre, aucun poisson des dites espèces, à moins qu'il ne puisse être établi par les voies légales que la capture en a été effectuée en temps licite ou que l'acquisition en a eu lieu autrement dans des conditions autorisées par la loi. A aucun moment de l'année, il ne devra être mis en vente, acheté, reçu ou transporté d'un lieu à un autre, du poisson des dites espèces dont la longueur serait inférieure à celle prévue à l'art. 2.

september fångst av laxöring idkas i skärgården samt, i fasta fiskeverk ävensom med drag och därmed jämförlig redskap, i älven inom svenska och finska Nedertorneå socknar.

Under tiden från och med den 1 september, till dess isen om våren bortgått, må för den skull med ovan nämnt undantag redskap av vad namn och beskaffenhet som helst, avsedd för fångst av lax eller laxöring, icke i fiskevattnet kvarlämnas, än mindre utsättas eller annorlunda begagnas.

Lax eller laxöring, som håller i längd mindre än 25 centimeter, må icke under någon tid av året metas eller annorlunda uppsåtligen fångas

3 §.

Den tid, varunder fiske efter lax och laxöring är förbjudet, må sådan fisk icke till salu utbjudas, köpas, emottagas eller från ort till annan forslas, så framt ej lagligen visas kan, att densamma blivit fångad under tillåten tid eller på annat lovligt sätt förvärvad. Fisk av nämnda slag, som håller i längd mindre än i 2 § angivet mått, må icke under någon tid av året till salu utbjudas, köpas, emottagas eller från ort till annan forslas.

Art. 4.

L'usage d'appareils fixes de pêche ou de «pata-pato» n'est autorisé pour la pêche du lavaret que du 25 juillet au 24 septembre inclusivement.

Art. 5.

Les sennes (notar-nuotat) destinées à la pêche du saumon ou de la truite saumonée ne devront pas avoir des mailles de dimensions supérieures aux suivantes: 12 fois l'écart entre deux nœuds sur 60 centimètres de longueur ininterrompue du filet, mesurée lorsque celui-ci est mouillé et tendu dans le sens longitudinal des mailles. Toutefois, les sennes employées pour la capture du poisson dans les parcs dits «karsinapata» pourront avoir des mailles de dimensions correspondant à 15 fois au plus l'écart entre deux nœuds sur 60 centimètres de longueur de filet.

Les sennes destinées à la pêche d'autres espèces de poisson auront, si elles sont employées dans le fleuve, des mailles de dimensions correspondant à 16 fois au moins et 20 fois au plus l'écart entre deux nœuds sur 60 centimètres de longueur de filet, et leur longueur ne devra pas dépasser 80 mètres. Si des raisons locales rendent désirable l'emploi de filets de dimensions plus grandes, une demande y relative pourra être adressée à l'une des Administrations provinciales de la province de Norrbotten ou de la province d'Uleåborg (Oulu), auxquelles il appartiendra de statuer en commun après une en-

4 §.

Fasta fiskeverk eller pator må ej användas för fångst av sik under annan tid än från och med den 25 juli till och med den 24 september.

5 §.

Notar för fångst av lax eller laxöring få ej hålla flera än 12 varv på 60 centimeters sammanhängande längd av den i maskornas längdriktning i vått tillstånd sträckta garnslingan; dock må notar, som användas för fiskens upptagande i karsinapatorna, hålla högst 15 varv på 60 centimeters nätlängd.

Notar för fångst av annan fisk skola, om de användas i älven, hålla minst 16 och högst 20 varv på 60 centimeters nätlängd samt få ej hava större längd än 80 meter. Skulle lokala förhållanden göra användning av större notar önskvärd, må ansökan därom göras hos endera av länsstyrelserna i Norrbottens län eller Uleåborgs län, vilka efter prövning, på sätt i art. XIII i konventionen angående ordnandet av det samfälliga laxfisket angives, äga därom gemensamt besluta.

quête effectuée dans les conditions prévues à l'article XIII de la Convention sur la pêche en commun du saumon.

Les sennes employées dans l'archipel côtier ne devront pas, sauf celles destinées à la pêche des espèces de poisson visées ci-dessous à l'article 7, avoir des mailles dont les dimensions correspondent à plus de 18 fois l'écart entre deux nœuds sur 60 centimètres de longueur de filet.

Art. 6.

Sous réserve des dérogations prévues à l'article 7, les filets fixes (nät-verkot), les verveux (ryssjor-ryrsät) — à l'exception de ceux dits «storryssjor-isoryrsät» — et les nasses (mjärdar-merrat, tinor-lanat) ne devront pas avoir des mailles correspondant à plus de 20 fois l'écart entre deux nœuds sur 60 centimètres de longueur de filet.

Les filets fixes (nät-verkot) dont les mailles ont des dimensions correspondant à plus de 12 fois l'écart entre deux nœuds sur 60 centimètres de longueur de filet, ne pourront être employés que dans l'archipel côtier et dans les pêcheries des fleuves où la pêche du saumon est autorisée.

Les verveux dits «storryssjor-isoryrsät», par où il faut entendre, tant les verveux de toute espèce ayant en quelque point une hauteur de plus de 1,2 mètre, ou garnis de coiffes d'une hauteur supérieure à la susdite, que tous autres engins de pêche des dites dimensions qui sont munis d'un fond en filet (nätbotten-verk-kopohja), devront avoir, s'ils sont

Notar, som användas i skärgården, få, med undantag av sådana notar som användas för fångst av i 7 § nämnda fiskslag, ej hålla flera än 18 varv på 60 centimeters nätlängd.

6 §.

Nät, ryssjor, med undantag av storryssjor, mjärdar och tinor, få med i 7 § nämnda undantag ej hålla flera än 20 varv på 60 centimeters nätlängd.

Nät med större maskstorlek än 12 varv på 60 centimeters nätlängd få användas endast i skärgården och i sådana fisken i älvarna i vilka fiske av lax är tillåtet.

Storryssjor, varmed förstås såväl ryssjor av alla slag, som i någon del hava större höjd eller äro försedda med högre armnät än 1,2 meter, som ock andra med nätbotten försedda fiskredskap av angivna dimensioner, skola, om de äro avsedda för fångst av strömming och siklöja, hålla minst 36 och högst 40 varv samt, om de äro avsedda

destinés à la pêche du petit hareng (strömming-silakka) ou du corégone blanchâtre, des mailles de dimensions correspondant à 36 fois au moins et à 40 fois au plus, et, s'ils sont destinés à la pêche du saumon, de la truite saumonée, du lavaret ou de toute autre espèce de poisson, à 18 fois au plus l'écart entre deux nœuds sur 60 centimètres de longueur de filet dans la partie de l'appareil ou engin dite «fiskhus-pesä».

S'il apparaissait que l'emploi de «storryssjor-isorysät» destinés à la pêche du petit hareng ou du corégone blanchâtre, risque d'entraîner la destruction du lavaret, chacun des deux États aura le droit de l'interdire ou de le limiter.

L'emploi de «storryssjor-isorysät» dans les fleuves est interdit.

Art. 7.

Pour la pêche de l'éperlan, du corégone blanchâtre, de la grilagine, de l'ablette ou du petit hareng, il pourra être employé dans l'archipel côtier des sennes (notar-nuottia) ou des filets fixes (nät-verkkoja) ayant des mailles de dimensions correspondant à 30 fois au moins et 45 fois au plus l'écart entre deux nœuds sur 60 centimètres de longueur de filet. S'il apparaissait que l'emploi des engins de pêche visés au présent article risque d'entraîner la destruction des dites espèces ou d'autres espèces de poisson, chacun des deux États aura le droit de l'interdire ou de le limiter.

för fångst av lax, laxöring, sik eller annan fisk, högst 18 varv på 60 centimeters nätlängd i det s. k. fiskhuset.

Skulle användning av storryssjor, avsedda för fångst av strömming eller siklöja, visa sig verka förödande på sikbeståndet, äge vardera staten rätt att begränsa eller förbjuda densamma.

Användning av storryssjor i älvarna vare förbjuden.

7 §.

För fångst av nors, siklöja, stäm, löja eller strömming må i skärgården användas nät och notar med minst 30 och högst 45 varv på 60 centimeters nätlängd. Skulle användning av i denna paragraf nämnda redskap visa sig verka förödande på dessa eller andra fiskslag, äge vardera staten rätt att begränsa eller förbjuda densamma.

Art. 8.

Dans les «pata-pato» où la pêche du saumon n'est pas autorisée en vertu d'une concession accordée par les États contractants, l'emploi de tous engins destinés à la pêche du saumon ou de la truite saumonée, quels qu'en soient le nom et la nature, est interdit. Dans les «pata-pato» de l'espèce susvisée destinées à la pêche du lavaret ou d'autres petites espèces de poisson, il est interdit, en conséquence, de faire usage de «mocknät-mutkaverkko» ou «potkunät-potkuverkko», ainsi que de verveux (ryssjor-rysiä) ou nasses (mjärdarmertoja, tinor-lanoja) dont l'ouverture ou le cerceau dont elle est garnie a dans un sens quelconque plus de 16 centimètres de diamètre.

Art. 9.

La pêche de la lamproie fluviatile («nätting» ou «nejonöga»-nahkiainen) pourra avoir lieu, à l'avenir aussi, aux mêmes époques et dans les mêmes conditions que jusqu'à ce jour.

Art. 10.

La pêche à la foène (ljustring-tuohustaminen) est interdite. Quelconque sera trouvé dans les eaux de la zone de pêche porteur de feux (ljustereld-tuohustuli) ou muni d'ustensiles servant à la pêche à la foène sera passible des mêmes peines que celui qui pêche à la foène.

Art. 11.

La pêche au moyen de verveux dits «storyssjor-isorysät» de «bot-tengarn-pohjaverkot» ou de «moc-

8 §.

I pata, i vilken rätt att utöva laxfiske på grund av någon från stater-nas sida gjord upplåtelse icke finnes, må för fångst av lax eller laxöring avsedd redskap av vad namn och beskaffenhet som helst icke begagnas, och må för den skull i sådan för fångst av sik eller annat mindre fiskslag avsedd pata icke nyttjas s. k. mock- eller potkunät, ej heller ryssjor, mjärdar eller tinor, uti vilka ingångsöppningen eller ringen i den-samma i någon riktning har större diameter än 16 centimeter.

9 §.

Fiske av nätting eller nejonögon må framgent bedrivas på tid och sätt, som hittills varit vanligt.

10 §.

Ljustring vare förbjuden. Den, som i fiskevatten anträffas farande med ljustereld eller eljest utrustad för ljustring, skall straffas såsom den där ljustring förövat.

11 §.

Allt fiske med storryssjor, botten-garn och mockor samt annan för laxfångst avsedd redskap vare för-

kor-motkaverkot), ainsi que de tous autres engins destinés à la pêche du saumon, est interdite dans l'archipel côtier situé en face de l'embouchure du fleuve de Torneå (Tornio), dans une zone limitée du côté de la mer par une ligne allant de la rive sud de l'ouverture de la baie de Salmisviken (Salmenlahti) par les pointes les plus méridionales des îles de Kraaseli et de Tirro et la pointe nord-ouest de l'île de Sellö jusqu' à la pointe sud-ouest de l'île de Björkö (Pirkjö).

Est également interdite, dans le détroit séparant les îles de Stora Tervakari (Iso-Tervakari) et de Hamppuleiviskä, la pose, de chaque côté, d'appareils ou engins de pêche d'une longueur dépassant 200 mètres.

Art. 12.

Tous les appareils fixes de pêche destinés à la pêche du saumon, de la truite saumonée ou du lavaret seront, chaque année, à l'expiration du temps pendant lequel la pêche est autorisée, immédiatement ouverts au libre passage du poisson. Avant la fin du mois de septembre, les filets de clôture (stängselnät-sulkuverkot) employés aux appareils de pêche, ainsi que tout le bois ayant servi à la clôture des appareils, seront retirés de l'eau. Les pieux principaux (huvudpålar-päävaajat) fixes des appareils de pêche pourront toutefois rester en place jusqu' à la fin de l'année, après quoi ils devront également, ainsi que toutes les pierres employées pour les appareils de pêche, être replacés à terre.

bjudet i skärgården utanför Torne älvs mynning inom det område, som mot havet begränsas av en linje, dragen från södra stranden av Salmisvikens mynning över sydligaste udden av öarna Kraaseli och Tirro samt Sellöns nordvästra udde till Björköns sydvästra udde.

Likaledes vare det förbjudet att i sundet mellan öarna Stora Tervakari och Hamppuleiviskä från någondera sidan utsätta fiskeverk eller fiskredskap till större längd än 200 meter.

12 §.

Alla för fångst av lax, laxöring eller sik avsedda fasta fiskeverk skola omedelbart efter den lovliga fisketidens slut varje år öppnas för fiskens fria genomgång. De vid fiskeverken begagnade stängselnäten jämte allt till stängsel använt trävirke skola före utgången av september månad ur vattnet upptagas; dock må fiskeverkens fasta s. k. huvudpålar få kvarstå till årets slut, då jämväl berörda pålar ävensom alla till fiskeverken använda stenar skola vara å land upplagda.

Tous les matériaux de construction des «pata-pato» destinées à la pêche de la lotte en hiver seront, avant la débâcle du printemps, soigneusement retirés de l'eau et transportés à terre.

Si le possesseur d'un appareil de pêche néglige de se conformer dans les délais fixés aux dispositions qui précèdent, l'officier du ministère public compétent pourra faire exécuter les travaux non effectués, dont le prix sera recouvré contre le défaillant dans les formes prévues par la loi.

Art. 13.

Le titulaire d'un droit de pêcher le saumon, et ses assistants pourront, pour l'exercice de la pêche, pénétrer sur les terrains des propriétaires riverains, à l'exception des terrains bâtis ou des jardins ou potagers, et assécher leurs engins sur la rive aux endroits où celle-ci n'est pas contiguë à des terrains bâtis ou cultivés. Les propriétaires riverains auront droit toutefois à être pleinement indemnisés de tout dommage ou préjudice à eux causé de ce fait.

Les propriétaires riverains seront également tenus d'accorder, contre une indemnité pécuniaire pour dommages ou préjudice, le libre passage à la pêcherie (fiskevatten-kalavesi), au titulaire du susdit droit de pêche et à ses assistants, s'ils ne peuvent s'y rendre autrement dans des conditions suffisantes de commodité.

Art. 14.

Les poursuites pour infractions aux dispositions du présent Règlement seront exercées devant le tribunal du lieu où le délit a été com-

Allt byggnadsmaterial till pator, avsedda för fångst av lake om vintern, skall före islossningen om våren ur vattnet nogga upptagas och på land föras.

Försummar innehavare av fiskeverk att inom föreskriven tid fullgöra vad ovan är stadgat, äge allmän åklagare att låta det försummade arbetet verkställas för lega, som i laga ordning må tagas ut av honom, som tredskas.

13 §.

Innehavare av rätt till laxfiske och hans medhjälpare äge för fiskets bedrivande beträda annans strand, utom tomt eller trädgård, samt jämväl upplägga redskapen till torkning å strand, där dylikt område eller odlade ägor icke tillstöta; dock tillkomme strandägare full ersättning för all däri genom liden skada eller olägenhet.

Strandägare vare ock skyldig att mot ersättning för skada eller olägenhet medgiva fiskerättsinnehavare som ovan nämnts, och hans medhjälpare väg till fiskevattnet, när dessa eljest icke lämpligen kunna komma till det samma.

14 §.

Åtal för förseelse mot bestämmelserna i denna stadga skall anhängiggöras vid domstolen i den ort, där förseelsen begåtts. Därest medborgare

mis. Si un ressortissant de l'un des deux États contractants a commis un délit sur le territoire de l'autre État contractant mais qu'il ait cessé d'y séjourner, il sera poursuivi dans son pays devant le tribunal du lieu le plus proche de celui du délit.

Les contestations relatives aux indemnités dues pour dommages ou préjudice de l'espèce visée à l'article 13, pourront être portées, soit devant un des tribunaux prévus au présent article, soit devant le tribunal du lieu où le défendeur a son domicile.

Art. 15.

Quiconque contreviendra aux interdictions ou négligera de se conformer aux prescriptions du présent Règlement sera puni, si le délit est poursuivi devant un tribunal suédois, d'une amende de vingt à cinq cents couronnes ou, si le délit est poursuivi devant un tribunal finlandais, de deux cents jours-amende au plus; le cas échéant, la marchandise visée à l'article 3 aussi bien que les engins et le poisson pêché en délit, ainsi que le permis de pêche, s'il en a été délivré un, seront frappés de confiscation.

Si les engins de pêche, le poisson pêché ou mis en vente de manière délictueuse qui ont été frappés de confiscation ne peuvent être représentés, ou si le poisson pêché ou mis en vente de l'espèce susvisée a subi une détérioration, le délinquant en payera la valeur.

Art. 16.

Le produit des amendes, ainsi que les engins, le poisson pêché en délit et la marchandise qui ont été frappés

i den ena fördragsslutande staten begått förseelse å den andra fördragsslutande statens område, men icke längre uppehåller sig därstädes, skall han åtalas i sitt hemland vid domstol i den ort, som är närmast den, där förseelsen begåtts.

Tvistemål om ersättning för skada eller olägenhet, varom i 13 § sägs, må anhängiggöras antingen vid någondera av de i denna paragraf angivna domstolarna eller ock vid domstol i den ort, där svaranden har sitt hemvist.

15 §.

En var, som bryter emot vad i denna stadga blivit förbjudet eller eftersätter vad däri är föreskrivet, straffas, om förseelsen åtalas vid svensk domstol, med böter från och med tjugu till och med femhundra kronor eller, om förseelsen åtalas vid finsk domstol, med högst tvåhundra dagsböter; och skola i förekommande fall såväl i 3 § omförmäld vara som redskap och fångst, så ock fiskekort, därest sådant utfärdats, vara förverkade.

Kan redskap, fångst eller vara, som förverkats, icke tillrättaskaffas eller har sådan fångst eller vara undergått förskämning, skall dess värde ersättas.

16 §.

Böter ävensom förverkad redskap, fångst och vara eller dessas värde tillfalla staten. I händelse av bristande

de confiscation, ou leur valeur, reviennent à l'État. Si les ressources font défaut pour le payement total des amendes, celles-ci seront converties suivant les règles du Code pénal.

Art. 17.

Si l'individu qui se livre à la pêche, soit à une époque où elle est interdite, soit avec des engins prohibés, est pris en flagrant délit par un officier du ministère public, un garde-pêche ou un fonctionnaire de l'Administration de la pêche, celui-ci pourra saisir, outre les engins et la pêche du délinquant, ainsi que son permis de pêche, son bateau aussi et conserver le tout jusqu'à ce que le délinquant ait satisfait aux dispositions de la loi.

Les officiers du ministère public, les gardes-pêche et les fonctionnaires de l'Administration de la pêche pourront également saisir les engins de pêche prohibés en vertu du présent Règlement, qu'ils trouveront dans un cantonnement, un bateau, un hangar (öppen sjöbod-avoin ranta-aitta) ou en tout autre lieu voisin du cantonnement. Toutefois, celui qui opérera la saisie devra, s'il n'est pas officier du ministère public, en informer sans délai le ministère public, à qui il incombera de la rendre immédiatement publique au moyen d'un avis affiché dans un local communal ou en tout autre lieu approprié de la paroisse où la saisie a été effectuée. Si le propriétaire ne se fait pas connaître dans le délai d'un mois à compter du jour de l'affichage, les objets saisis reviendront à l'État.

Le poisson pêché en délit ou la marchandise dont la saisie a été opérée

tillgång till böternas fulla gäldande skola de förvandlas enligt allmänna strafflagen.

17 §.

Varder någon, som fiskar å otillåten tid eller med förbjuden redskap, å bar gärning ertappad av allmän åklagare, fiskeritillsyningsman eller tjänsteman tillhörande fiskeridirectionen, må denne av den fiskande taga utom redskap och fångst samt fiskekort jämväl båt och det behålla, till dess han rätt för sig bjuder.

Allmän åklagare, fiskeritillsyningsman och tjänsteman tillhörande fiskeridirectionen vare ock berättigade att, där någon enligt denna stadga förbjuden eller olovlig fiskredskap anträffas i fiskevatten, båt, öppen sjöbod eller annorstädes i närheten av fiskevatten, taga samma redskap i beslag; dockskall beslagtagaren, därest han ej är allmän åklagare, om beslaget ofördröjligen underrätta denne, vilken det åligger att genom anslag å kommunallocal eller annan lämplig plats i den församling, där beslag gjorts, omedelbart kungöra detsamma. Anmäler sig ej ägaren inom en månad från det kungörelsen utfärdats, tillfalle det beslagtagna godset staten.

I beslag tagen fångst eller vara, som är förskämning underkastad, skall

et qui est susceptible de détérioration pourra, après inspection et estimation par deux hommes impartiaux, être vendu dans des conditions appropriées par les soins du ministère public, qui rendra compte sans délai à l'Administration provinciale compétente du produit de la vente.

Art. 18.

Les personnes dûment commissionnées à l'effet de surveiller l'observation du présent Règlement auront les mêmes pouvoirs et jouiront de la même protection que les agents de la force publique.

Art. 19.

Les Administrations provinciales des provinces de Norrbotten et d'Uleåborg (Oulu) pourront, si la demande leur en est faite, accorder pour un objet scientifique ou dans l'intérêt de la pisciculture, l'autorisation d'exercer la pêche en temps prohibé ou suivant un mode ou procédé interdit. En même temps, des prescriptions appropriées seront rendues en vue de prévenir les abus et la décision sera portée à la connaissance du ministère public du lieu.

Art. 20.

Le présent Règlement entrera en vigueur le 1er Janvier 1928.

Les engins de pêche en usage à la date de sa mise en vigueur, qui ne remplissent pas les conditions requises par le Règlement, pourront, s'ils sont conformes aux dispositions du précédent Règlement, être employés pendant trois ans encore.

allmän åklagare, sedan syn och värdering av två ojäviga män hållits, på lämpligt sätt försälja och köpskillingen till vederbörande länsstyrelse ofördröjligen redovisa.

18 §.

Den, som vederbörligen förordnas att tillse efterlevnaden av denna stadga, åtnjuter enahanda vitsord och skydd, som tillkomma vakter och dem, vilka rättens ärenden gå.

19 §.

Länsstyrelserna i Norrbottens län och Uleåborgs län må, därest framställning göres om tillstånd till fiskfångst för vetenskapligt ändamål eller för fiskodlings utförande under förbjuden tid eller på förbjudet sätt, lämna sådant tillstånd. I sammanhang härmed skola lämpliga föreskrifter till förekommande av missbruk meddelas och allmänne åklagaren i orten om beslutet underrättas.

20 §.

Denna stadga träder i kraft den 1 januari 1928. Vid dess ikraftträdande befintlig redskap, som icke uppfyller i stadgan angivna villkor, må, om den enligt den förut gällande stadgan är laglig, användas under ytterligare tre år.

Bil. C.

Projet

de

Déclaration entre la Suède et la Finlande, portant modification à l'article 2 de la Déclaration en vigueur entre les deux pays concernant la régularisation du service de flottage des bois dans les fleuves de Torneå et de Muonio.

Le Gouvernement Royal de Suède et le Gouvernement de la République de Finlande ayant résolu, d'un commun accord, de prendre des mesures efficaces en vue de régulariser la pêche commune du saumon dans les fleuves de Torneå (Tornio) et de Muonio et ayant trouvé nécessaire d'introduire, à cette fin, des modifications dans la Convention en vigueur entre les deux pays concernant le service du flottage des bois dans les fleuves de Torneå (Tornio) et de Muonio, sont convenus de ce qui suit:

L'article 2 de la Déclaration concernant le service du flottage des bois dans les fleuves de Torneå (Tornio) et de Muonio faite entre la Suède et la Russie le 3 juillet (20 juin) 1917 et confirmée, en ce qui concerne sa validité pour les relations entre la Suède et la Finlande, par l'échange de notes ministérielles en date du 10 mai 1920, aura la teneur modifiée suivante:

«Art. 2.

Pour l'amélioration de la pêche dans les fleuves de Torneå (Tornio) et de Muonio, il sera perçu pour chaque

Förslag

till

deklaration mellan Sverige och Finland rörande förändrad lydelse av art. 2 i den mellan länderna gällande deklaration angående ordnandet av timmerflottningen i Torne och Muonio älvar.

Kungl. Svenska Regeringen och Republiken Finlands Regering, vilka gemensamt beslutat vidtaga verk samma åtgärder för ordnandet av det samfälliga laxfisket i Torne och Muonio älvar samt i detta syfte jämväl funnit nödigt att vidtaga ändringar i det mellan de båda länderna gällande avtal angående ordnandet av timmerflottningen i Torne och Muonio älvar, hava träffat följande överenskommelse:

Andra artikeln i den mellan Sverige och Ryssland den 3 juli (20 juni) 1917 avslutade och genom utväxling av ministeriella noter den 10 maj 1920 för förhållandet mellan Sverige och Finland till giltigheten bekräftade deklarationen angående ordnandet av timmerflottningen i Torne och Muonio älvar skall erhålla nedanstående förändrade lydelse:

»Art. 2.

För fiskets upphjälpande i Torne och Muonio älvar skall för varje kubikmeter flottat virke, beräknad

mètre cube de bois flotté, calculé d'après la table de cubage en vigueur, une taxe de cinq öre ou de la somme correspondante en monnaie finlandaise.

Le paiement de cette taxe sera effectué le 1er décembre de chaque année au plus tard, auprès de l'Administration provinciale de la province d'Uleåborg, à laquelle il incombera d'en assurer la comptabilité et la gestion, après entente avec l'Administration provinciale de la province de Norrbotten.»

La présente Déclaration, rédigée dans les langues suédoise, finnoise et française, dont le texte français, en ce qui concerne l'interprétation, fera foi, sera ratifiée et les ratifications seront échangées à Stockholm le plus tôt possible.

La présente Déclaration entrera en vigueur immédiatement. En ce qui concerne la durée de sa validité et sa dénonciation, les dispositions de l'article 3 de la Déclaration susmentionnée du 3 juillet (20 juin) 1917 seront appliquées.

enligt gällande kuberingsstabell, utgå en avgift av fem öre i svenskt mynt eller däremot svarande belopp i finskt mynt.

Denna avgift skall inbetalas senast den 1 december varje år till länsstyrelsen i Uleåborgs län att av denna myndighet bokföras och förvaltas i samråd med länsstyrelsen i Norrbottens län.»

Denna deklARATION, som är avfattad å svenska, finska¹ och franska språken, av vilka ifråga om tolkningen av deklARATIONEN den franska texten skall äga vitsord, skall ratificeras och skola ratifikationerna snarast möjligt utväxlas i Stockholm. DeklARATIONEN träder omedelbart i kraft, och skola beträffande dess giltighet och uppsägning gälla de i art. 3 i ovannämnda deklARATIONEN den 3 juli (20 juni) 1917 givna bestämmelser.

¹ Den finska texten har ej intagits här.

*Utdrag av protokoll över utrikesdepartementsärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stock-
holms slott den 30 april 1927.*

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden
THYRÉN, RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETTERSSON, HELLSTRÖM, ROSÉN,
HAMRIN, ALMKVIST, LYBERG.

1:o.

Under erinran att Kungl. Maj:t förut denna dag på föredragning av chefen för jordbruksdepartementet beslutat godkänna upprättade förslag dels till konvention mellan Sverige och Finland angående ordnandet av det samfällda laxfisket i Torne och Muonio älvar, dels till förändrad lydelse av art. 2 i den mellan sagda länder gällande deklARATIONEN den 3 juli 1917 angående ordnandet av timmerflottningen i Torne och Muonio älvar dels ock till stadga för fiskets bedrivande i Torne älvs fiskeområde, de båda sistnämnda förslagen avsedda att fastställas genom tvenne deklARATIONER utfärdade av svenska och finska regeringarna, hemställer ministern för utrikes ärendena, efter gemensam beredning med bemälda departementschef, att Kungl. Maj:t måtte bemyndiga sändebudet i Helsingfors envoyén friherre C. F. H. Hamilton att på grundval av berörda förslag med vederbörande ombud från finsk sida underteckna en konvention och deklARATIONER i huvudsaklig överensstämmelse med de texter, som bilagor till protokollet i detta ärende utvisa, ävensom förordna, att behörig fullmakt för friherre Hamilton skall i vanlig ordning utfärdas.

Till vad ministern för utrikes ärendena sålunda hemställt, däruti övriga statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall.

Ur protokollet:

Ove Ramel.

Utdrag ur protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 12 maj 1927.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden THYRÉN, RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETTERSSON, HELLSTRÖM, ROSÉN, HAMRIN, ALMKVIST, LYBERG.

Chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Hellström anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Såsom framgår av statsrådsprotokollet för den 30 april 1927 godkände Kungl. Maj:t då upprättade förslag till, utom annat, dels konvention mellan Sverige och Finland angående ordnandet av det samfällda laxfisket i Torne och Muonio älvar dels ock deklaration angående förändrad lydelse av artikel 2 i den mellan Sverige och Finland gällande deklarationen angående ordnandet av timmerflottningen i Torne och Muonio älvar. Förslagen hava sedermera blivit godkända även av den finska regeringen. Den 10 maj 1927 har förstnämnda förslag blivit av regeringarnas befullmäktigade ombud undertecknat att såsom konvention gälla mellan Sverige och Finland. Jämväl beträffande det senare av omförmälda förslag har samma dag vederbörlig överenskommelse undertecknats.

Såsom sagda statsrådsprotokoll samt bestämmelserna i konventionen utvisa, påkallas för konventionens giltighet, att densamma godkännes av svenska riksdagen och ratificeras.

Vidkommande innehållet i förevarande konvention och deklaration tillåter jag mig hänvisa till den redogörelse, som därför lämnats i nyssnämnda statsrådsprotokoll.

Av protokollet framgår jämväl, att för upprättande, i enlighet med en i konventionen intagen bestämmelse, för en beräknad kostnad av 75,000 kronor, av en laxodlingsanstalt vid Äkäsjoki i Kolari socken i Finland erfordras att av de båda staterna förskottas ett belopp av 60,000 kronor, eller alltså av Sverige 30,000 kronor. Angående sättet för beredande av sålunda erforderliga medel anförde jag, att detta, i huvudsaklig avslutning till ett av statskontoret i ärendet framlagt, av domänstyrelsen godkänt förslag, lämpligen syntes kunna ske genom medlens ställande till förfogande såsom lån ur statens domäners fond. Räntan å dessa medel synes, såsom laxfiskekommissionen föreslagit, böra utgå efter 5 procent och torde, såvitt nu kan bedömas, amorteringstiden kunna sättas till 20

år. Återbetalningen avses ske genom fiskeavgifter, som Torne och Muonio gränsälvars flottningsförening enligt bestämmelserna i förut nämnda deklARATION har att erlægga för fiskets upphjälpande. Frågan om beredande av ifrågavarande medel är emellertid av beskaffenhet att böra underställas riksdagens prövning.

På grund av vad sålunda anförts och under framhållande att ärendet synes jämlikt § 54 riksdagsordningen kunna, utan hinder därav att den för propositioners avlämnande till riksdagen i allmänhet stadgade tid gått till ända, föreläggas årets riksdag, hemställer föredraganden, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att

dels godkänna sagda konvention

dels ock medgiva, att till bestridande av på Sverige belöpande andel av kostnaderna för upprättande, i enlighet med en i nämnda konvention intagen bestämmelse, av en för båda länderna gemensam laxodlingsanstalt i Kolari socken i Finland må såsom lån ur statens domäners fond ställas till förfogande ett belopp av 30,000 kronor.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Hugo Nordlander.